

Letní výtvarný salon 2023

Rony Plesl 26–41

Ira Svobodová 42–67

Lukáš Novák 68–87

LVS23
K23

Kesätaide- galleria 2023

Miika Nyysönen 90–105

Vesa-Pekka Rannikko 106–117

Leena Nio 118–131

LVS23
K23

Letní výtvarný salon 2023

Jakub Kodl
Kodl Contemporary
spoluzakladatel

Letošním, již šestým ročníkem Letního výtvarného salonu jsme vstoupili do druhé poloviny první dekády. Když jsme se Salonem před šesti lety v Kodl Contemporary začínali, naším cílem bylo prezentovat českým sběratelům tvorbu současných umělců a umělkyň v souvislostech, které nám neposkytovala klasická aukční produkce. Již při pořádání druhého ročníku jsme se rozhodli Salon internacionalizovat a přizvali jsme k účasti zahraničního autora. Postupem času se z toho stala tradice a letos je Salon dokonce rovnocenně zastoupen českými a zahraničními (konkrétně finskými) autory a autorkami. Právě z tohoto důvodu jsme se rozhodli naši snahu o internacionalizaci posunout ještě o krůček dál a máme radost, že vám můžeme představit první putovní Letní výtvarný salon, který se po skončení v Praze přesune do Embassy Gallery v Helsinkách. Sběratelům tímto nabízíme možnost vnímat umění svých oblíbených autorů a autorek v nových kontextech a umělkyním a umělcům příležitost prezentovat svou tvorbu zahraničnímu publiku. Naplňujeme tak naši hlavní misi posouvat kontext a hranice českého vizuálního umění a zasazovat jej do světového rámce. Za tuto příležitost děkujeme Ministerstvu zahraničí – České ambasádě ve Finsku, která se ujala organizace a garance výstavy v Helsinkách.

Kesätaidegalleria 2023

Jakub Kodl
Kodl Contemporary
osaperustaja

Tänä vuonna Kesägalleriamme on jo ensimmäisen vuosikymmenen jälkimmäisellä puoliskolla. Kun aloitimme Kesägallerian Kodl Contemporaryssa kuusi vuotta sitten, tavoitteenamme oli esitellä nykyaikataiteilijoiden työtä kontekstissa, jota tavanomaiset huutokaupat eivät tšekkiläisille keräilijöille tarjonneet. Jo toisena vuotena päätimme kansainvälistää Kesägallerian ja kutsuimme ulkomaalaisen taiteilijan osallistumaan näyttelyyn. Ajan myötä tästä on tullut perinne, ja tänä vuonna galleriassa ovat edustettuna yhtäläisesti niin tšekkiläiset kuin ulkomaalaiset – suomalaiset – taiteilijat. Siksi olemme päättäneet viedä kansainvälistymisen askeleen pidemmälle ja esittelemme ensimmäisen siirtyvän näyttelyn, joka matkaa Helsingin suurlähetystön galleriaan, kun sen esittely Prahassa on päättynyt. Tarjoamme keräilijöille mahdollisuuden nähdä suosikkitaiteilijoidensa töitä uusissa konteksteissa ja taiteilijoille tilaisuuden esitellä töitään ulkomaalaiselle yleisölle. Tällä tavoin täytämme päätehtävämme: edistämme tšekkiläisen visuaalisen taiteen kontekstia ja rajoja sekä asetamme sen globaaliin viitekehykseen. Haluamme kiittää tästä mahdollisuudesta ulkoministeriötä ja Tšekin suurlähetystöä Suomessa, joka otti hoidettavakseen näyttelyn järjestämisen ja suojelemisen Helsingissä.

Summer Art Salon 2023

Jakub Kodl
Kodl Contemporary
co-founder

This year, our Summer Art Salon enters the second half of its first decade. When we started the Salon at Kodl Contemporary 6 years ago, our goal was to present the work of contemporary artists in contexts that were not provided by typical auction production to Czech collectors. As early as the second year, we decided to internationalise the Salon and invited a foreign artist to participate. Over time, this has become a tradition, and this year the Salon is even equally represented by Czech and foreign (namely Finnish) artists. For this reason, we have decided to take our internationalisation efforts one step further, and we are happy to present the first travelling Summer Art Salon, which will move to the Embassy Gallery in Helsinki after its end in Prague. We offer collectors the opportunity to experience the art of their favourite artists in new contexts and artists the opportunity to present their work to a foreign audience. In this way, we are fulfilling our main mission of advancing the context and boundaries of Czech visual art and placing it in a global framework. For this opportunity, we would like to thank the Ministry of Foreign Affairs – the Czech Embassy in Finland, which undertook the organisation and auspices of the exhibition in Helsinki.

Lvs23

K23

Eva Vele

Šéfkurátorka výstavy

Ve svém kurátorském textu se nebudu zabývat tvorbou jednotlivých umělců a umělkyně ani výběrem jejich konkrétních děl, protože to vše je předmětem samostatných textů dále v katalogu. Ráda bych se však věnovala samotnému formátu této výstavy a důvodu, proč v něm Kodl Contemporary pokračuje již šestým rokem. Toto usilovné lpění na jednom formátu a jeho koncepčním vývoji, navzdory současné době, která se vyznačuje spíše neustálou novostí, akčností a především pak netradičností, mě nutí vrátit se na počátek salonní prezentace umění a k významu „Salonu výtvarného umění“ jako takového. Toto ohlédnutí totiž může být vodítkem k odpovědi na podstatnou otázku, proč ve dvacátých letech 21. století vůbec v komerční galerii pořádat Salon jakožto formu prezentace současného umění. Proč prostě jen nezorganizovat prodejní výstavu toho či onoho umělce nebo umělkyně; proč vůbec organizovat cokoli, když by stačilo umění prezentovat na webu, sociálních sítích či formou NFT přes OpenSea nebo Blur? Jaké benefity nám může nabídnout uchýlení se k více než sto čtyřicet let starému společenskému fenoménu,¹ který vznikl ve zcela odlišných sociokulturních podmínkách, než v jakých žijeme dnes?

Abychom si mohli odpovědět, musíme se ponořit do historie. Podstatnější než rok 1667, kterým se datuje první Salon Královské akademie výtvarných umění, uspořádaný na popud Ludvíka XIV., nebo rok 1748, kdy byla ustanovena nepopulární „jury“ zodpovědná za výběr uměleckých děl, je pro nás porevoluční dění ve Francii. Vedlo totiž ke schizmatu Salonu francouzských umělců, následně k jeho internacionalizaci a později i rozšíření jakožto společensko-uměleckého fenoménu, jenž se stal podnětem k zakládání dalších verzí – Salonu nezávislých, Salonu odmítnutých, Salonu stovky či Podzimního salonu. Tyto přehlídky byly vždy organizovány určitým spolkem či skupinou umělců se záměrem představit široké veřejnosti současnou tvorbu, prezentovat svůj postoj

¹ *Ve skutečnosti více jak tři sta padesát let starému společenskému fenoménu, ale nás zajímá Salon především jakožto mezinárodní společenská událost, a o tom můžeme hovořit nejdříve po Velké francouzské revoluci (konkrétně až po roce 1881), kdy se organizace Salonu francouzských umělců (původně Salonu Královské akademie výtvarných umění, posléze Pařížského Salonu) ujala Société des Artistes Français (Společnost francouzských umělců).*

či později přímo názor na umění, a zajistit tak umění svobodnější pole pro emancipaci. V průběhu 19. století navíc došlo k adaptaci tohoto výstavního formátu po celé Evropě. I tyto Salony později (až na pár výjimek) převzaly do své gesce umělecké spolky. Na základě tohoto plodného „rozmnožení“ ve velmi krátkém časovém horizontu je patrné, jaký měla tato společenská akce význam v umělecké obci na úsvitu moderny.

Nesmíme si však plést pojem „salonní umění“ a umění prezentované na Salonech výtvarných umění. Ironicky právě novodobě založené Salony, jejichž řízení převzaly umělecké spolky, chtěly být od akademického umění, jež bylo prezentováno jakožto umění salonní (původně vystavované na Pařížském salonu), distancovány. Pokud nějaký Salon začal na nastupující uměleckou generaci působit příliš konvenčně, byl založen jiný Salon, proti tomu původnímu se vymezující, nebo došlo k tzv. „secesi“ (odchodu) umělců ze spolku organizujícího takovou výstavu. Co však měly porevoluční Salony společné, byla jejich sociální funkce – podpora ukotvení sociálního statusu umělce na přelomu 19. a 20. století a emancipace umělectví jako takového, spojená se zakládáním řady různých uměleckých institucí a jejich hierarchizováním a doprovázená také vznikem kupujícího publika z řad nearistokratické veřejnosti. Nejinak tomu bylo i v českých zemích, kde začala působit Krasoumná jednota.

Ačkoli byla Krasoumná jednota založena jako akciová společnost s cílem emancipovat umělce a diváctvo formou pořádání každoročních prodejních Salonů, stejně jako Společnost vlasteneckých přátel umění se ve svých vyjádřeních distancovala od tržní stránky a upřednostňovala svůj společenský přesah, s důrazem na prezentaci současného umění široké veřejnosti. Fenomén tohoto odtržení a jeho příčiny by bylo možno hledat již v antické filozofii a pověstném platónském oddělení (a vyvyšování) toho duchovního od toho předmětného. Toto distancování nicméně nemělo velký vliv na to, aby umělci skrze Krasoumnou jednotu svá díla i nadále vystavovali a následně i prodávali svým sběratelům. Paradoxně byl těmito zkazkami komerční sektor spíše podpořen a podnícen.

V kulturních kruzích se objevily požadavky nového formátu výstavy, který by nenabízel díla salonním způsobem „rám na rám“ jako „zboží, kalhoty nebo punčochy“, jak se vyjádřil vídeňský kritik Hermann Bahr v roce 1898 pro úvodní číslo *Ver Sacrum*. Kdo chtěl podle něj uměním „vyjeviti tajemství duše, ten už je u secese.“ Secesionisté si však svým

počináním vydobyli ještě lepší tržní podmínky. Skrze nové měsíčníky o umění dokázali srozumitelněji sdělit svá stanoviska a na výstavách výrazně snížili počet zavěšených děl, což vedlo nejen k tomu, že se v divákoví podpořil pocit až kultické úcty k uměleckému dílu, ale také k nutnosti založit více výstavních prostor. Vznikla tak řada komerčních galerií, i těch zcela nezávislých na uměleckých spolcích či jakýchkoli komisích, a soukromých agentů, kteří díla prodávali do soukromých sbírek, prezentovali ve svých obchodech, a mnohdy se i významně podíleli na dění v umělecké společnosti a z dnešního hlediska i na historii moderního umění a významnosti jednotlivých osobností. Mezi jinými můžeme zmínit například Daniela-Henryho Kahnweilera, který se významně podílel na společenském zhodnocení (nejenom) Picassova díla.

V průběhu 20. století pak byla salonní prezentace jakožto forma výstavy současného umění opuštěna a víceméně rozdělena do dvou rovin – avantgardních výstav (později akcí dokonce zcela nezávislých na galerijních institucích) a komerčních výstav.² Toto rozdělení se v našem prostředí ještě více ukotvilo po sametové revoluci, kdy byl na umělce a umění vyvíjen dvojí, ve své podstatě naprosto protichůdný tlak. Zprvė tlak volného trhu, žádajícího po umění, aby se uživilo samo v principu prosté odpovědi nabídky na poptávku. A zadruhé tlak hierarchizované umělecké obce, složené především z filozofů a teoretiků umění, obracejících se k nově otevřenému Západu ve snaze dohnat komunismem potlačenou společenskou debatu týkající se současného umění, na kterou ovšem širší společnost ještě nebyla zcela připravena. Tato ambivalence pak vedla k ještě větší propasti mezi výstavami v soukromém a státním či neziskovém sektoru.

Proč se tedy v 21. století navracet zpět k salonní prezentaci, byť třeba zbavené salonního typu instalace „rám na rám“? Proč vedle sebe klást různorodé současné umělce bez striktního kurátorského konceptu? Odpovědí by mohla být právě již dříve zmiňovaná sociálně-emancipační funkce Salonu výtvarného umění a především pak zaplňování mezer mezi komerčním a veřejným výstavním sektorem.

V současné době, kdy Ministerstvo kultury České republiky připravuje podklady pro ukotvení „statusu umělce“ v našem státním aparátu, je nezbytně nutné, aby se proměnila jak prezentace a nabídka umění v komerčním sektoru, tak samotný přístup ke kurátorství současných

² *Salonní prezentace jako taková přetrvala. V té době ovšem vesměs pozvolna opouštěla svůj význam, který měla v době raného dvacátého století – tedy prezentovat současné progresivní umění.*

výstav, k jehož změně pravděpodobně tak jako tak dojde. Umělectví by se totiž mohlo oficiálně stát „prací“ a umělci by už nemuseli být závislí pouze na tvorbě na poptávku, výstavních grantech, či dokonce vedlejším zaměstnání.

Není nutností, aby novou formou prezentace umění musela být pouze salonní prezentace, ochuzená o předem definovaný a striktní kurátorský koncept. Její výhodou je ovšem i tato eventualita, tedy možnost umístit vedle sebe umělce a umělkyně nezávisle na omezujícím rámci, nechat jejich tvorbu svobodně existovat vedle sebe, a nabídnout tak divácké veřejnosti širší škálu současné umělecké tvorby a umělcům a umělkyním prostor pro emancipaci. Nabízi změnu přístupu – nehledat umělce pasující do předem stanoveného tématu nebo poptávky, ale naopak nalézat témata nová, vzešlá ze setkání uměleckých osobností z celého světa v jedné výstavní místnosti, respektive v jednom Salonu. Tím se otevře prostor k podnícení zájmu veřejnosti o současné umění a jeho různorodé podoby, a možná i podpoří už dlouho spící kritika umění, která se nyní soustředí spíše na kritiku konceptu výstavy. Stejně jako na úsvitu moderny může mít i nyní, v době ukotvení sociálního statusu umělce v právním rámci, Salon emancipační potenciál a umožnit umělcům svobodnější prezentaci jejich tvorby.

Na rozdíl od velkých bienále a blockbuster výstav je navíc tento výstavní formát komornější povahy, což v současném světě informačního smogu dává divákovi prostor pro vnímání souvislostí, kterých by si na velkých výstavních přehlídkách nemusel všimnout, a sběratelům potenciál vidět české umění v mezinárodním kontextu bez nutnosti předchozí psychické a fyzické přípravy na maratonský běh po několika stech metrech čtverečních výstavních pavilonů.

Letos tedy vám, diváctvu, prostřednictvím salonní přehlídky nabízíme prostor vnímat pospolu díla současných umělkyň a umělců působících v Čechách a ve Finsku: Leeny Nio, Lukáše Nováka, Miiky Nyssönen, Ronyho Plesla, Vesý-Pekky Rannikka a Iry Svobodové. Autorům a autorkám umožňujeme vystavovat bez omezujících koncepcí, a to jak pro české publikum prostřednictvím Kodl Contemporary, tak pro publikum finské prostřednictvím Ministerstva zahraničí – České ambasády ve Finsku a její galerie Embassy Gallery. Těšíme se ze vstupu Letního výtvarného salonu do druhé poloviny první dekády a věříme v jeho potenciál pro budoucí vystavování nezávislých umělkyň a umělců a prezentaci jejich tvorby sběratelské veřejnosti. Přejeme vám příjemný zážitek z výstavy.

Eva Vele

Kuraattorin esittelyt

Tähän näyttelyyn liittyvässä kuraattorin esittelyssä en käsittele yksittäisten taiteilijoiden tuotantoa tai miksi tietyt heidän töistään on valittu näyttelyyn, koska nämä asiat käsitellään erillisissä teksteissä katalogin myöhemmässä osiossa. Sen sijaan haluan keskittyä tämän näyttelyn nimenomaiseen muotoon ja siihen, miksi Kodl Contemporary jatkaa näyttelyä kuudetta vuotta. Tämä tietyn muodon noudattaminen ja sen konseptuaalinen kehittäminen nykyajalle ominaisesta jatkuva-ta uutuuden ja epätavanomaisuuden tavoittelusta sekä tauottomasta aktiivisuudesta huolimatta saa minut palaamaan taiteen salonkinäyttelyn alkuun ja siihen mitä ”visuaalisen taiteen salonki” tarkoittaa. Tämä vilkaisu menneisyyteen antaa vihjeen siitä, miksi 2020-luvulla on tärkeää järjestää salonkityylinen näyttely nykyaikaisen taiteen esittelyä. Miksi järjestää julkinen näyttely muutamien valikoitujen taiteilijoiden myyntinäyttelyn sijaan? Tai miksi järjestää mitään ylipäätään, kun taidetta voi esittää verkkosivustolla, sosiaalisessa mediassa tai NFT-muodossa vaikkapa OpenSea- tai Blur-alustoilla? Mitä hyötyä on palata käyttämään 140 vuotta vanhaa sosiaalista ilmiötä,¹ joka syntyi täysin erilaisissa sosiokulttuurisissa olosuhteissa kuin ne, joissa elämme nykyään?

Vastausta täytyy etsiä historiasta. Vuosi 1667 on tärkeä, sillä silloin Ranskan kuninkaan Ludvig XIV:n aloitteesta järjestettiin ensimmäinen Academie des Beaux-Arts -taideakatemia taidesalonki. Samoin tärkeä on vuosi 1748, jolloin nimettiin epäsuosittu ”tuomaristo” valitsemaan salongin taideteokset. Tärkeimpiä ovat kuitenkin Ranskan vallankumouksen jälkeiset tapahtumat, jotka johtivat hajaannukseen Pariisin salongin taiteilijoiden keskuudessa, sen muuttumiseen kansainväliseksi ja myöhempi laajentuminen sosiotaiteellisena ilmiönä, joka toimi sysäyksenä muille salongeille, kuten Salon des Artistes Indépendants, Salon des Refusés, Salon des Cent ja Salon d’Automne. Näiden näyttelyiden järjestäjiä olivat aina taiteilijayhdistykset tai -ryhmät. Niiden tarkoituksena oli esitellä sen hetken nykyaikaisia

¹ *Kyseinen sosiaalinen ilmiö on todellisuudessa yli 350-vuotias, mutta meitä kiinnostaa salonki lähinnä kansainvälisenä sosiaalisena tapahtumana. Sellaisena siitä voidaan ensimmäisenä puhua vasta Ranskan vallankumouksen jälkeisenä aikana ja erityisesti vuoden 1881 jälkeen, kun Pariisin salongin (alun perin Academie des Beaux-Arts) seuraajaksi perustettiin Ranskan taitelijaseura.*

yleisölle, esitellä oma näkökulmansa ja myöhemmin suora mielipiteensä taiteesta ja näin luoda avoimempi tila taiteen vapauttamiseksi. Lisäksi 1800-luvulla tämä näyttelytyyppi otettiin käyttöön kaikkialla Euroopassa. Myöhemmin taiteelliset yhdistykset ottivat nämä salongit ylläpidettäväkseen muutamaa poikkeustapausta lukuun ottamatta. Tämän lyhyessä ajassa tapahtuneen lisääntymisen perusteella on selkeää, että tällä sosiaalisella tapahtumalla oli suuri vaikutus taideyhteisössä modernismin alkuketkinä.

”Salonkitaiteen” ajatusta ei saa kuitenkaan sekoittaa sen taiteen kanssa, jota esiteltiin Academie des Beaux-Arts -taideakatemian salongissa. Ironista kyllä, juuri perustetut salongit, joita taideyhdistykset hallinnoivat, halusivat ottaa etäisyyttä ns. salonkitaiteeksi kutsutusta akateemisesta taiteesta, jota Pariisin salongissa alun perin esiteltiin. Aina kun nouseva taitelijasukupolvi alkoi kokea tietyn salongin liian perinteisenä, perustettiin uusi salonki, joka asettui alkuperäistä salonkia vastaan, tai taiteilijat irtautuivat yhdistyksestä, joka järjesti tällaisen näyttelyn.

Vallankumouksen jälkeisten salonkien yhdistävä tekijä oli niiden sosiaalinen funktio; taiteilijan sosiaalisen aseman vahvistamisen tukeminen vuosisadan vaihtuessa ja ylipäätään taiteen vapauttaminen, yhdessä monien erilaisten taideinstituutioiden ja niiden hierarkioiden luomisen kanssa. Tähän kehitykseen liittyi ei-aristokraattisen yleisön ostovoiman kasvu. Tšekissä tilanne oli sama Krasoumná jednotan² aloittaessa toimintansa.

Vaikka Krasoumná jednota perustettiin osakeyhtiönä, jonka tarkoitus oli yhdistää taiteilijat ja yleisö järjestämällä vuosittaisia myyntisalonkeja, se etäytyi virallisesti markkinoinnista ja painotti sosiaalisia tavoitteita ja rooliaan nykytaiteen esittelijänä yleisölle. Tämä irtautumisen ilmiö ja sen syyt voidaan löytää jo antiikin filosofiasta ja kuu-luisasta platonisesta henkisen ja fyysisen erottamisesta. Tällä eriytymisellä ei kuitenkaan ollut juurikaan vaikutusta taiteilijoihin, jotka jatkoivat teostensa näyttelystä ja myymistä keräilijöille Krasoumná jednotan kautta, mikä paradoksaalisesti johti markkinasektorin edistämiseen.

Kulttuuriympäristössä vaadittiin uutta näyttelymuotoa, joka ei tarjoaisi teoksia salonkityylisesti kuten ”päivittäistavaroita, housuja tai sukia”,

² Tämän laitoksen nimestä ei ole virallista suomenkielistä käännöstä. Se tarkoittaa kuvataiteen liittoa.

kuten wieniläinen kriitikko Hermann Bahr asian esitti 1898 Ver Sacrum -lehden ensimmäisessä numerossa. Bahrin mukaan jokainen, joka halusi ”paljastaa sielun salaisuudet taiteen kautta, oli jo osa jugendia”. Jugend-taiteilijat paransivat kuitenkin toiminnallaan markkinatilannetta entuudestaan. Uusien taidejulkaisujen avulla heidän oli mahdollista viestiä mielipiteensä selkeämmin. He vähensivät myös näyttelyissä olevien taideteosten määrää merkittävästi, mikä ei ainoastaan luonut katsojan kulttimaista kunnioitusta teosta kohden, vaan myös johti kasvavaan näyttelytilojen tarpeeseen. Tarvetta täyttämään syntyi monia kaupallisia gallerioita, myös sellaisia, jotka olivat täysin itsenäisiä taideyhteisöistä ja minkäänlaisista tuomaristoista, sekä yksityisiä agenteja, jotka möivät taideteoksia yksityisille keräilijöille, näyttivät niitä liikkeissään ja usein vaikuttivat merkittävästi taideyhteisön tapahtumiin ja, nykynäkökulmasta, modernin taiteen historiaan ja sen persoonallisuuksiin. Voimme mainita esimerkiksi Daniel-Henry Kahnweilerin, joka vaikutti huomattavasti Picasson (ja muiden) töiden sosiaaliseen arvostukseen.

Salonkinäyttely nykyaikaisena taidenäyttelyn muotona hylättiin 1900-luvulla, ja se jakautui kahteen tasoon: avant-garde-näyttelyt (galleriainstituutioista täysin erilliset, myöhemmät tapahtumat) ja kaupalliset näyttelyt.³ Tämä jakauma muuttui vielä kiinteämmäksi osaksi taideympäristöämme samettivallankumouksen myötä, jolloin taiteilijoihin ja taiteeseen kohdistui kaksi vastakkaista painetekijää. Ensinnäkin vapaat markkinat vaativat taidetta ylläpitämään taiteilijoita yksinkertaisella kysynnän ja tarjonnan periaatteella. Toisaalta filosofiasta ja taideteoreetikoista koostuva kerrostunut taideyhteisö, jonka kommunismi oli tukahduttanut, kääntyi juuri avautuneen lännen puoleen yrittäessään saavuttaa intellektuaalisen kehityspisteen, johon sen hetkinen yleisö ja Tšekkoslovakian instituutiot eivät olleet vielä täysin valmistautuneita. Tämä epävarmuus johti vielä suurempaan eroon yksityisten näyttelyiden sekä julkisten tai ei-kaupallisten sektoreiden välillä.

Miksi palata salonkinäyttelyyn 2000-luvulla, vaikka siitä karsittaisinkin salonkityylinen ”raami raamilta” -esittely? Miksi esitellä rinnakkain erilaisia nykytaiteilijoita ilman tarkkaa kuratorista konseptia? Vastaus voisi olla aikaisemmin mainittu Ranskan taideakatemian salongin sosi-

³ Salonkinäyttely jatkoi olemassaoloaan. Sinä ajan hetkenä se oli kuitenkin hitaasti menettämässä alkuperäisen tarkoituksena 1900-luvun alkuvaiheilta, jolloin tavoitteena oli ajankohtaisen, progressiivisen taiteen esittely yleisölle.

aalisesti vapauttava toiminta, ja ennen kaikkea kaupallisten ja julkisten näyttelysektorien välisen kuilun kaventaminen.

Tällä hetkellä Tšekin kulttuuriministeriön valmistellessa taiteilijan aseman määrittämistä maan lainsäädännössä on todellakin tarpeen muuttaa niin taiteen esillepanoa ja tarjontaa kaupallisella sektorilla kuin nykyaikaisten näyttelyiden kuraation lähestymistapaa. Taiteen tulee lopullisesti ja virallisesti olla työ, ja taiteilijoiden ei pitäisi olla riippuvaisia kysyntään vastaamisesta, rahoituksen saamisesta tai sivuammateista.

Taidenäyttelyiden uuden muodon ei tarvitse olla salonkinäyttely, jossa ei ole syvempää kuratorista konseptia. Sen etu on kuitenkin tämä lopputulos eli mahdollisuus sijoittaa taiteilijoiden töitä vierekkäin ilman rajoittavia raameja ja antaa niiden olla vapaasti lähekkäin, mikä tarjoaa yleisölle laajemman valikoiman nykytaidetta ja taiteilijoille vapaamman tilan. Tämänkaltainen näyttely tuo mukanaan muuttuneen lähestymistavan. Siinä ei etsitä taiteilijoita, jotka sopivat etukäteen päätettyyn teemaan tai kysyntään, vaan sen sijaan uusia teemoja nousee kaikkialta maailmasta peräisin olevien taiteellisten persoonien kohtaamisesta yhdessä näyttelysalissa tai salongissa. Tämä avaa tilan, joka herättää yleisön kiinnostusta nykytaidetta ja sen eri muotoja kohtaan ja ehkä jopa tukee pitkään uinunutta taidekriittikkä, joka tällä hetkellä keskittyy kritisoimaan näyttelykonseptia. Aivan kuten modernin liikkeen alkumetreillä, myös nyt taiteilijan sosiaalisen aseman muuttuessa viralliseksi salongilla on mahdollisuus vapauttaa ja antaa taiteilijoiden esittää työnsä vapaammin.

Lisäksi toisin kuin suuret biennaalit ja menestysnäyttelyt, tämä näyttelyn muoto on intiimimpi, mikä nykyisessä tietotulvassa antaa katsojalle tilan, jossa hän voi havaita yhteyksiä, jotka voivat jäädä huomaamatta suurissa näyttelyissä. Myös keräilijöillä on mahdollisuus nähdä tšekkiläinen taide kansainvälisessä kontekstissa ilman, että heidän täytyy valmistautua henkisesti ja fyysisesti useiden satojen neliömetrien näyttelypaviljonkien muodostamaan maratonjuoksuun.

Siksi tarjoamme tänä vuonna sinulle tilaa nähdä yhdessä töitä tšekkiläisiltä ja suomalaisilta nykytaiteilijoilta: Leena Nio, Lukáš Novák, Miika Nyyssönen, Rony Plesl, Vesa-Pekka Rannikko ja Ira Svobodová. Annamme näiden taiteilijoiden näyttää töitään ilman rajoittavia konsepteja sekä tšekkiläiselle yleisölle Kodl Contemporaryn kautta että suomalaiselle yleisölle ulkoministeriön ja Tšekin Suomen suurlä-

hetystön ja sen suurlähetystön gallerian kautta. Odotamme innolla Kesägallerian siirtymistä ensimmäisen vuosikymmenyksensä toiselle puoliskolle ja uskomme sen mahdollisuuksiin itsenäisten taiteilijoiden esittelyssä ja töidensä esittämisessä keräilijöille ja yleisölle. Toivotamme sinulle antoisaa näyttelykokemusta.

Eva Vele Chief Curator

In my curator's introduction to this exhibition, I will not deal with the production of individual artists or the selection of their particular works because this will be the subject of separate texts further in the catalogue. Instead, I would like to focus on the very format of this exhibition and the reason why Kodl Contemporary is continuing it for a sixth year. This diligent adherence to one format and its conceptual development, despite the current era characterised by constant novelty, activity, and mainly unconventionality, compels me to return to the beginning of the salon presentation of art and the meaning of the "Visual Art Salon" as such. Indeed, this look back can be a clue to answer the essential question of why in the 2020s hold a Salon in a commercial gallery as a presentation of contemporary art. Why not just organise a sales exhibition of a few selected artists, or anything at all, when it would be enough to present art on the website, social media, or in the form of NFTs via OpenSea or Blur? What benefits do we gain by resorting to a 140-year-old social phenomenon¹ which arose in completely different socio-cultural conditions than the ones we live in today?

To answer that, we have to delve into history. Significant is the year 1667, when the first Salon of the Royal Academy of Fine Arts was organised at the impetus of Louis XIV, as well as the year 1748 when the unpopular "jury" responsible for the selection of the artworks was

¹ Actually, it is a social phenomenon that is more than 350 years old, but we are interested in the Salon primarily as an international social event. As such, we can talk about it at the earliest after The Great French Revolution (specifically, after 1881) when the organisation of the Salon of French Artists (originally the Salon of the Royal Academy of Fine Arts, later the Paris Salon) was taken over by the Société des Artistes Français (Society of French Artists).

established. But the most important of all is the post-revolutionary events in France which led to the schism of the Salon of French artists and subsequently to its internationalisation and later expansion as a socio-artistic phenomenon, which became the impetus for the establishment of other versions: the Salon of the Independents, the Salon of the Rejected, the Salon of the Hundred, and the Autumn Salon. These shows were always organised by an association or group of artists to present contemporary work to the general public, introducing their position or later directly their opinion on art, thus ensuring a freer field for art emancipation. In addition, during the 19th century, this exhibition format was adapted throughout Europe. These Salons were also later – with a few exceptions – taken over by artistic associations. Based on this fruitful “proliferation” within this short period, it is evident what significance this social event had in the art community at the dawn of modernism.

However, we must not confuse the concept of “salon art” with the art presented at the Salons of Fine Arts. Ironically, the newly founded Salons, whose management was taken over by art associations, wanted to distance themselves from academic art presented as so-called “salon art” (originally exhibited at the Paris Salon). Whenever a Salon began to have an overly conventional effect on the emerging artistic generation, another Salon was established, separating itself from the original one, or there was a so-called “secession” (withdrawal) of artists from the association organising such an exhibition.

What the post-revolutionary Salons had in common was their social function – support for confirming the social status of an artist at the turn of the century and the emancipation of art as such, connected with the establishment of many different art institutions and their hierarchy. This development was also accompanied by the emergence of buying power among the non-aristocratic public. It was no different in Czech lands, where Krasoumná jednota² began to be active.

Although Krasoumná jednota was founded as a joint-stock company to emancipate artists and audiences by organising annual sales Salons, it officially distanced itself from the market side and emphasised its social reach instead, highlighting its role in the presentation of contemporary art to the general public. The phenomenon of this detachment and its causes could already be found in ancient

² *There is no official English translation of this institution's name. Translated, it means Fine Arts Union.*

philosophy and the famous Platonic separation of the spiritual from the physical. However, this distancing did not have much effect on the artists continuing to exhibit their works and sell them to collectors through Krasoumná jednota, and thus it paradoxically led to the stimulation of the commercial sector.

There were demands in the cultural environment for a new exhibition format that would not offer works in a salon-style manner as “goods, trousers, or stockings”, as the Viennese critic Hermann Bahr put it in 1898 for the first issue of the *Ver Sacrum* magazine. According to Bahr, anyone who wanted to “reveal the secrets of the soul through art is already at the Art Nouveau.” However, the Art Nouveau artists gained even better market conditions through their actions. Through the new journals on art, they could communicate their opinions more clearly. They also significantly reduced the number of artworks at exhibitions, which not only led to the beholder's feeling of cult-like respect for the work of art but also to the need to establish more exhibition spaces. This gave rise to several commercial galleries, even those completely independent of art societies and “juries” of any kind, and private agents who sold artworks to private collectors, presented them in their shops, and often took a significant part in the events of the art society and, from today's point of view, in the history of modern art and its personalities. Among others, we can mention Daniel-Henry Kahnweiler, who significantly contributed to the social evaluation of (not only) Picasso's work.

During the 20th century, the salon presentation, as a form of contemporary art exhibition, was abandoned and divided into two levels – avant-garde exhibitions (later events completely independent of gallery institutions) and commercial exhibitions.³ This division became even more entrenched in our environment after the Velvet Revolution when two contradictory pressures were exerted on artists and art. First, the pressure of the free market asking art to support itself on the principle of a simple response of supply to demand. And second, the pressure of the stratified artistic community, composed primarily of philosophers and art theorists, turning to the newly opened West in an attempt to catch up with the intellectual development of art suppressed by communism, for which, of course, the contemporary audience and institutions in Czechoslovakia were not yet fully prepared. This ambivalence

³ *The salon presentation continued to exist. At that time, however, it was gradually abandoning its original purpose from the early twentieth century of presenting contemporary progressive art to the public.*

then led to an even greater gap between exhibitions in the private and public or non-profit sectors.

So why go back to the salon presentation in the 21st century, even if it is stripped of the salon-style “frame-on-frame” installation? Why juxtapose diverse contemporary artists without a strict curatorial concept? The answer could be the aforementioned social-emancipation function of the Salon of Fine Arts and, above all, filling the gaps between the commercial and public exhibition sectors.

At present, when the Ministry of Culture of the Czech Republic is preparing documents for the “status of the artist” to be protected by our legal code, it is absolutely necessary to change both the presentation and the offer of art in the commercial sector, as well as the approach to the curatorship of contemporary exhibitions. Art should finally and officially become a job, and artists should no longer be dependent only on meeting the demands, obtaining grants, or having secondary occupations.

It is not necessary that the new form of art presentation has to be a salon presentation, deprived of a deeper curatorial concept. However, its advantage is also this eventuality, i.e. the possibility to place artists next to each other, independent of the limiting framework to let their works freely exist side by side, thus offering the general public a wider range of contemporary art and space for artists to emancipate.

This type of presentation brings a change of approach – not to look for artists who fit into a predetermined theme or demand, but instead to find new themes arising from the meeting of artistic personalities from all over the world in one exhibition hall or one Salon. This will open up a space to stimulate the public's interest in contemporary art and its various forms and perhaps even support the long-dormant art criticism, which now focuses primarily on the criticism of the exhibition concept. Just as at the dawn of modernity, even now, when the social status of an artist is becoming legally official, the Salon can have the potential to emancipate and allow artists to present their work more freely.

In addition, unlike large biennials and blockbuster exhibitions, this exhibition format is more intimate, which, in the current world of information smog, gives the beholder space to perceive connections that they might miss at large exhibitions, and the potential for collectors to see Czech art in an international context without having to prepare

themselves mentally and physically for a marathon run across several hundred square metres of exhibition pavilions.

This year, therefore, we offer you a space to experience the works of contemporary artists from the Czech Republic and Finland together: Leena Nio, Lukáš Novák, Miika Nyyssönen, Rony Plesl, Vesa-Pekka Rannikko, and Ira Svobodová. We enable these artists to exhibit without limiting concepts, both for the Czech audience through Kodl Contemporary and the Finnish audience through the Ministry of Foreign Affairs – the Czech Embassy in Finland and its Embassy Gallery. We look forward to the entry of the Summer Art Salon into the second half of its first decade and believe in its potential for the future exhibition of independent artists and the presentation of their work to collectors and the general public. We wish you a pleasant experience at the exhibition.

Rony Plesl
Ira Svobodová
Lukáš Novák

* 1965

- 2022** *Stromy rostou z nebe, doprovodná akce 59. Mezinárodního bienále současného umění v Benátkách, ITA*
- 2019** *Sacred Geometry, V&A Museum, London Design Festival 2019, Londýn, UK*
- 2016** *Rony Plesl – retrospektiva ve skle, Královský letohrádek, Praha, CZE*
- 2012** *Rony Plesl – Ilja Bílek – Petr Stanický, Tři mistři z Čech, Glasmuseum Lette, Coesfeld, DEU*
- 2009** *Vessel Gallery, Londýn, UK*

Rony Plesl

Rony Plesl patří mezi špičkové mezinárodně uznávané umělce v oblasti skleněné plastiky. Jeho umělecká díla jsou zastoupena ve veřejných a soukromých sbírkách v České republice i po celém světě. Od roku 2008 je vedoucím Ateliéru skla na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze, kde byl v roce 2017 jmenován profesorem designu a architektury. Na výstavě se prezentuje šesti skleněnými plastikami, z nichž pět bylo vytvořeno za použití unikátní technologie Vitrum Vivum. S touto technologií, která umožňuje doposud neproveditelné odlévání monumentálních skleněných plastik, začal Rony Plesl jako první na světě a ve světovém kontextu ji představil na 59. Mezinárodním bienále výtvarného umění v italských Benátkách v roce 2022. Jeho díla však nejsou poutavá pouze po technologické stránce, často pracuje s nadčasovými tématy spojenými se samotným lidstvím. Jeho práce mají intelektuální hloubku a jsou emotivně i vizuálně velmi sugestivní a sofistikované. Promítá se do nich autorova sečtělost a úzký vztah k historii a dějinám umění. O tom svědčí i samotná témata, která si vybírá ke zpracování – často se jedná o klasické úlohy, jež provázejí dějiny umění už od samých počátků. Z představených děl můžeme zmínit *Memento Mori*, velmi oblíbené zejména v době baroka jakožto připomínka konečnosti lidského života, nebo *Métamorphose*, které může odkazovat jak ke znalosti historicky formativní literatury (Ovidiových Proměn, Kafkovy Proměny) a přírodnímu koloběhu života, tak i k samotné tvorbě Ronyho Plesla, která je na proměnách založena. Proměny, nebo možná lépe řečeno samotná časovost proměn je v nich zachycena až barokně-caravaggiovským způsobem. Děj jako by se zastavil v určitý vypjatý okamžik a přesně v danou chvíli byl předložen divákovi ke čtení: *Conestabile Madonna* – právě podřatý strom s odhalenými letokruhy, místo nichž se setkáváme s klasickým námětem madony s dítětem. Námětem odkazujícím nikoli k náboženství nebo konkrétní víře, ale – jak říká sám umělec – k naději: „*Netvořím náboženské umění, tvořím věci, které mají lidem připomenout touhu po naději, protože naději potřebujeme každý.*“

Rony Plesl on yksi kansainvälisesti tunnetuimmista lasiveistoksia tekevistä taiteilijoista. Hänen työnsä ovat osa julkisia ja yksityisiä kokoelmia niin Tšekissä kuin ulkomailla. Vuodesta 2008 lähtien hän on toiminut Studio of Glassin johtajana Prahan Academy of Arts, Architecture & Design -opistossa, jossa hänet nimitettiin suunnittelun ja arkkitehtuurin professoriksi vuonna 2017. Näyttelyssä hänen töistään nähdään kuusi lasiveistosta, joista viisi on luotu ainutlaatuisella Vitrum Vivum -tekniikalla. Rony Plesl oli ensimmäinen, joka aloitti työskentelyn tämän tekniikan kanssa. Se mahdollistaa aikaisemmin kooltaan mahdottoman suurien lasiveistosten valun. Hän esitteli tekniikan maailmanlaajuisesti Venetsian biennaalin 59. kansainvälisessä taidenäyttelyssä Italiassa vuonna 2022.

Hänen taiteensa ei vie mukanaan vain tekniikkansa ansiosta. Hänen teoksensa käsittelevät usein inhimillisyyteen liittyviä, ajattomia aiheita. Niissä on henkistä syvyyttä, joka liittyy hänen historian ja taidehistorian tietoonsa ja tuntemukseensa. Teokset ovat tunteellisesti ja visuaalisesti ajatuksia herättäviä ja hienostuneita. Ne käsittelevät usein klassisia aiheita, jotka ovat aina olleet osa taidehistoriaa. Esiteltyjen teosten joukosta haluamme mainita *Memento Morin*, joka on ollut erityisesti barokkikaudella suosittu aihe ja muistuttaa ihmiselämän rajallisuudesta, ja *Métamorphosen*, joka voi viitata sekä historiallisesti merkittävään kirjallisuuteen (Ovidiuksen Muodonmuutoksia, Kafkan Muodonmuutos) että luonnolliseen elämän sykleihin ja Rony Pleslin omiin, muutoksiin perustuviin teoksiin. Muutokset tai ehkä paremmin sanottuna niiden rajoittuminen ajassa on osa hänen teostensa barokki-caravaggiomaista tyyliä. Tarina keskeytyy jännitteeseen hetkeen, ja juuri tämä hetki esitetään katsojalle. Kuten *Conestabile Madonna*, kaadettu puu, jonka paljastuneet vuosirenkaat muodostavat klassisen Madonna ja lapsi -motiivin. Tämä aihe ei viittaa uskontoon tai tiettyyn uskoon, vaan kuten taiteilija itse sanoo, toivon: ”*En luo uskonnollista taidetta. Luon asioita, jotka muistuttavat ihmisiä toivosta, koska me kaikki tarvitsemme toivoa.*”

- 2022** [Trees Grow from the Sky -näyttely, Venetsian biennaalin 59. kansainvälisen taidenäyttelyn Collateral Event -tapahtuma, Venetsia, Italia](#)
- 2019** [Sacred Geometry -näyttely, V&A Museum, London Design Festival 2019 -festivaali, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta](#)
- 2016** [Retrospektiivi, Belvedere, Praha, Tšekki](#)
- 2012** [Three Czech Craftsmen: Rony Plesl – Ilja Bilek – Petr Stanický -näyttely, Ernsting Foundation, Lette Glass Museum, Coesfeld, Saksa](#)
- 2009** [Vessel Gallery, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta](#)

Rony Plesl belongs among the top internationally recognised artists in the field of glass sculpture. His works are part of public and private collections in the Czech Republic and abroad. Since 2008, he has been the head of the Studio of Glass at the Academy of Arts, Architecture & Design in Prague, where he was appointed Professor of Design and Architecture in 2017. At this exhibition, he represents himself with six glass sculptures, five of which were created using the unique Vitrum Vivum technology. Rony Plesl was the first in the world to start working with this technology, which enables the hitherto unfeasible casting of monumental glass sculptures. He presented it in a global context at the 59th International Art Exhibition of La Biennale di Venezia, Italy, in 2022. His art is not only engaging in terms of the technology used; he often works with timeless subject matters connected to humanity itself. His works have an intellectual depth related to his literacy and knowledge of history and art history and are emotionally and visually highly suggestive and sophisticated. Therefore, the topics chosen are often classic tasks that have always accompanied art history. Among the presented works, we would like to mention *Memento Mori*, a popular subject matter especially in the Baroque period as a reminder of the finitude of human life, and *Métamorphose*, which can refer to both the knowledge of historically formative literature (Ovid's Metamorphoses, Kafka's Metamorphosis) and the natural cycle of life, as well as to Rony Plesl's work itself based on changes. Transformations, or perhaps better said the very temporality of transformations, is captured in his works in a Baroque-Caravaggio manner. The plot seems to have stopped at a tense moment and this exact moment is presented to the beholder; like *Conestabile Madonna* – a cut-down tree with exposed annual rings in the shape of the classic motif of the Madonna and Child. A subject matter that refers not to religion or a specific faith but, as the artist himself says, to hope: “*I don't create religious art; I create things to remind people of the desire for hope because we all need hope.*”

- 2022** [Trees Grow from the Sky, Collateral Event of the 59th International Art Exhibition of La Biennale di Venezia, Venice, ITA](#)
- 2019** [Sacred Geometry, V&A Museum, London Design Festival 2019, London, UK](#)
- 2016** [Retrospective Exhibition, Belvedere, Prague, CZE](#)
- 2012** [Three Czech Craftsmen: Rony Plesl – Ilja Bilek – Petr Stanický, Ernsting Foundation, Lette Glass Museum, Coesfeld, DEU](#)
- 2009** [Vessel Gallery, London, UK](#)

Rony Plesl

Conestabile Madonna

křišťálové tavené sklo, technologie Vitrum Vivum,
sign. navrchu, přiložen certifikát authenticity

valettu kristallilasi, Vitrum Vivum –tekniikka,
signeeraus yläosassa, tekijän aitoustodistus sisältyy

crystal cast glass, Vitrum Vivum technology,
signed on the top, Author's Certificate of Authenticity
included

2022
115 x 80 x 50 cm
edice, nro, No. 3/6

Rony Plesl

Rest

křišťálové a červené tavené sklo, technologie Vitrum Vivum, sign. navrchu a na leštěné ploše stoličky, přiložen certifikát authenticity

kristalli ja punainen valettu lasi, Vitrum Vivum –tekniikka, signeeraus yläosassa ja tuolin kiillotetussa osassa, tekijän aitoustodistus sisältyy

crystal and red cast glass, Vitrum Vivum technology, signed on the top and on the polished surface of the stool, Author's Certificate of Authenticity included

2021
95 x 35 x 35 cm
edice, nro, No. 1/6

Rony Plesl

Memento Mori

křišťálové tavené sklo, technologie Vitrum Vivum,
sign. na boční straně lebky a na vrchu podstavce,
přiložen certifikát autenticity

valettu kristallilasi, Vitrum Vivum –tekniikka,
signeeraus kallon sivussa ja jalustan yläosassa,
tekijän aitoustodistus sisältyy

crystal cast glass, Vitrum Vivum technology,
signed on the side of the skull and on the top
of the plinth, Author's Certificate of Authenticity
included

2020
32 x 55 x 30 cm
edice, nro, No. 2/6

Rony Plesl

Métamorphose

křišťálové tavené sklo, technologie Vitrum Vivum,
sign. na lesklé ploše jednoho z krystalů,
přiložen certifikát autenticity

valettu kristallilasi, Vitrum Vivum –tekniikka,
signeeraus yhden kristallin kiiltävällä pinnalla,
tekijän aitoustodistus sisältyy

crystal cast glass, Vitrum Vivum technology,
signed on the glossy surface of one of the crystals,
Author's Certificate of Authenticity included

2021
60 x 45 x 45 cm
edice, nro, No. 1/6

Rony Plesl

Root with Roots

křišťálové tavené sklo, technologie Vitrum Vivum,
sign. na lesklé ploše jednoho z krystalů,
přiložen certifikát autenticity

valettu kristallilasi, Vitrum Vivum –tekniikka,
signeeraus yhden kristallin kiiltävällä pinnalla,
tekijän aitoustodistus sisältyy

crystal cast glass, Vitrum Vivum technology,
signed on the glossy surface of one of the crystals,
Author's Certificate of Authenticity included

2021
96 x 60 x 35 cm
edice, nro, No. 1/6

Rony Plesl

Day by Day

kombinovaná technika (ručně ryté zrcadlo, sklo, zlato, dřevo),
sign. zezadu, přiložen certifikát autenticity

sekamedia (käsien kaiverrettu peili, lasi, kulta, puu),
signeeraus takapuolella, tekijän aitoustodistus sisältyy

mixed media (hand-engraved mirror, glass, gold, wood),
signed on the reverse, Author's Certificate of Authenticity
included

2021
90 x 59 x 10 cm
edice, nro, No. 4/6

* 1989

- 2023 VOID, Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava, CZE
- 2021 Paperwork, The Chemistry Gallery, Praha, CZE
- 2019 Framing Space, River Gallery, Los Angeles, USA
- 2019 Praha Berlin Barter, Urban Spree, Berlín, DEU
- 2016 Inner Matter, CES Gallery, Los Angeles, USA
- 2015 Papercut & Noir, Volta NY, New York, USA

Ira Svobodová

Ira Svobodová si svým osobitým přístupem k malbě, ale i k samotné realizaci výtvarného díla získala uznání jak mezi galeristy, tak mezi sběrateli. Její výtvarný projev je založen na konceptuální propracovanosti, maximální koncentraci, přesnosti a redukované, zato však velmi jemné a citlivé barevnosti. V počátcích tvorby se orientovala především na průzkum modernistické architektury a zabývala se jejím specifickým tvaroslovím. Iniciačním momentem pro ni byla stáž v Rio de Janeiru, kde ji zaujaly především realizace Oscara Niemeyera. Něco z architektonického uvažování se poté propadlo i do její malířské praxe. Pracuje v sériích a před každou z nich si připravuje modely z překližky, papíru, nebo v této konkrétní sérii ze stuh, výsledná zátiší pak fotí a pracuje s nimi jako se skicami pro malby. Prezentovaná díla pocházejí z aktuálního cyklu *VOID*, který autorka poprvé představila na výstavě *Gaspard de la Nuit* (GaP, Znojmo, 2. 11. – 8. 12. 2021), jejíž název byl původně inspirován skladbou Maurice Ravela, jež vznikla na základě kompilace poem francouzského básníka italského původu Aloysia Bertranda. Právě z jeho poem následně umělkyně vychází, konkrétně pak z básně *Chèvremorte*, která je základním kamenem celé série. Kniha Aloysia Bertranda byla inspirativní již pro avantgardní malíře a malířky; vycházela z ní například symbolistní série obrazů z přelomu padesátých a šedesátých let dvacátého století významné osobnosti surrealistické malby Toyen, která Svobodovou také velmi oslovila. Půjčila si z ní symbol stuhy a převedla jej do základního motivu vlastní série. Prázdnotu Svobodová v sérii rozpracovává z několika úhlů pohledu: jakožto konstitutivní prvek – nic, z kterého vzniká něco –, jakožto symbolikou a mystikou opředěný fenomén, provázející člověka celý život ve formě myšlenkového vanitas, připomínajícího lidskou smrtelnost, i jakožto fyzikální jev – vakuum. Svobodová patří mezi velmi výrazné osobnosti světa současného umění a má za sebou množství sólových i skupinových výstav po celém světě. Její dílo je zastoupeno v soukromých sbírkách v České republice, USA, Norsku, Kanadě, na Slovensku, v Rakousku, Německu, Slovinsku nebo Polsku.

Ira Svobodová on saanut tunnustusta sekä gallerioiden pitäjiltä että keräilijöiltä ainutlaatuisesta lähestymistavastaan maalaamiseen sekä taiteen lopullisesta muodosta. Hänen taiteellisen ilmeensä perustuu äärimmäiseen keskittymiseen ja tarkkuuteen sekä hienovaraiseen ja herkkään mutta valikoivaan värien käyttöön. Uransa alkupäivinä Svobodová keskittyi pääasiassa modernin arkkitehtuurin tutkimiseen ja sille ominaisen morfologian käsittelyyn. Tämä suuntaus pohjautui pitkälti hänen harjoittelujaksoonsa Rio de Janeirossa, jossa hänen kiinnostuksensa kohdistui erityisesti Oscar Niemeyerin töihin. Osa arkkitehtuurisesta ajattelusta vaikutti myös hänen maalaustaiteeseensa. Hänen työnsä muodostuu sarjoista, joihin hän valmistautuu luomalla malleja vanerista, paperista tai, tämän nimenomaisen sarjan tapauksessa, nauhoista, jotka hän sitten valokuvaa. Nämä valokuvat toimivat maalausten hahmotelmina.

Näyttelyn taideteokset kuuluvat hänen tämän hetkiseen sarjaansa *VOID*, joka esiteltiin ensimmäistä kertaa Gaspard de la Nuit -näyttelyssä (GaP, Znojmo, Tšekin tasavalta, 2.11.–8.12.2021). Näyttelyn nimen inspiraationa toimii Maurice Ravelin sävellys, joka puolestaan perustui italialaissyntyisen ranskalaisrunoilijan Aloysius Bertrandin kirjoittamien proosarunojen kokoelmaan. Svobodová haki tämän jälkeen inspiraatiota Bertrandin töistä, erityisesti hänen runostaan *Chèvremorte*, joka muodostaa koko sarjan perustan. Aloysius Bertrandin teos inspiroi entuudestaan avant-garde-taiteilijoita. Muun muassa tunnetun surrealistin Toyenin sarja symbolistisia maalauksia 1950-luvun lopulta perustui myös siihen, mikä myös kiinnitti Svobodován huomion. Hän lainasi näistä teoksista nauhan symbolin ja teki siitä oman sarjansa perusmotiivin. Tässä sarjassa Svobodová tutkii tyhjyyttä useasta eri näkökulmasta: rakenteellisena elementtinä – tyhjiys, josta nousee jotain – sekä symbolismin ja mystiikan ympäröimänä ilmiönä, joka seuraa henkilöä koko hänen elämänsä läpi kuolevaisuudesta muistuttavana vanitaksena, sekä fyysisenä ilmiönä: tyhjiönä. Svobodová on yksi nykytaiteen näkyvimmistä hahmoista, ja hänellä on useita näyttelyitä maailmanlaajuisesti sekä yksinään että yhteistyössä muiden kanssa. Hänen teoksiaan löytyy yksityisistä kokoelmista Tšekin tasavallassa, Yhdysvalloissa, Norjassa, Kanadassa, Slovakiassa, Itävallassa, Saksassa, Sloveniassa ja Puolassa.

- 2023** VOID, Sokolská 26 Gallery, Ostrava, Tšekki
- 2021** Paperwork, The Chemistry Gallery, Praha, Tšekki
- 2019** Framing Space, River Gallery, Los Angeles, Yhdysvallat
- 2019** Prague Berlin Barter, Urban Spree, Berliini, Saksa
- 2016** Inner Matter, CES Gallery, Los Angeles, Yhdysvallat
- 2015** Papercut & Noir, Volta NY, New York, Yhdysvallat

Ira Svobodová has gained recognition among both gallerists and collectors with her unique approach to painting, as well as for the realisation of the artwork. Her artistic expression is based on the utmost concentration, precision, and reduced but delicate and sensitive colours. In the early days of her work, Svobodová mainly focused on the exploration of modernist architecture and dealing with its specific morphology, which was likely initiated by her internship in Rio de Janeiro, where she was particularly interested in the work of Oscar Niemeyer. Some of the architectural thinking found its way into her painting practice. She works in series, and before each of them prepares models made of plywood, paper, or ribbons in this particular series, then photographs the resulting still lives and treats them like sketches for paintings. The presented artworks come from her current *VOID* cycle, first exhibited at the Gaspard de la Nuit exhibition (GaP, Znojmo, Czech Republic, 2 November – 8 December 2021), the title of which was inspired by a composition by Maurice Ravel, created based on a compilation of prose poems written by the French poet of Italian origin, Aloysius Bertrand. The artist subsequently drew on his poems, specifically the poem *Chèvremorte*, which is the cornerstone of the entire series. Aloysius Bertrand's book was already inspiring for avant-garde painters; among others, an eminent surrealist artist Toyen based her series of symbolist paintings from the end of the 1950s on it, which also highly appealed to Svobodová. She borrowed the symbol of the ribbon from it and turned it into the basic motif of her series. In this cycle, Svobodová elaborates on emptiness from several points of view: as a constitutive element – nothing from which something arises; as a phenomenon shrouded in symbolism and mystique, accompanying a person throughout their life in the form of vanitas reminiscent of human mortality; and as a physical phenomenon – a vacuum. Svobodová is one of the most prominent figures of contemporary art and has had numerous solo and collective exhibitions worldwide. Her works are part of private collections in the Czech Republic, USA, Norway, Canada, Slovakia, Austria, Germany, Slovenia, and Poland.

- 2023** VOID, Sokolská 26 Gallery, Ostrava, CZE
- 2021** Paperwork, The Chemistry Gallery, Prague, CZE
- 2019** Framing Space, River Gallery, Los Angeles, USA
- 2019** Prague Berlin Barter, Urban Spree, Berlin, DEU
- 2016** Inner Matter, CES Gallery, Los Angeles, USA
- 2015** Papercut & Noir, Volta NY, New York, USA

Ira Svobodová

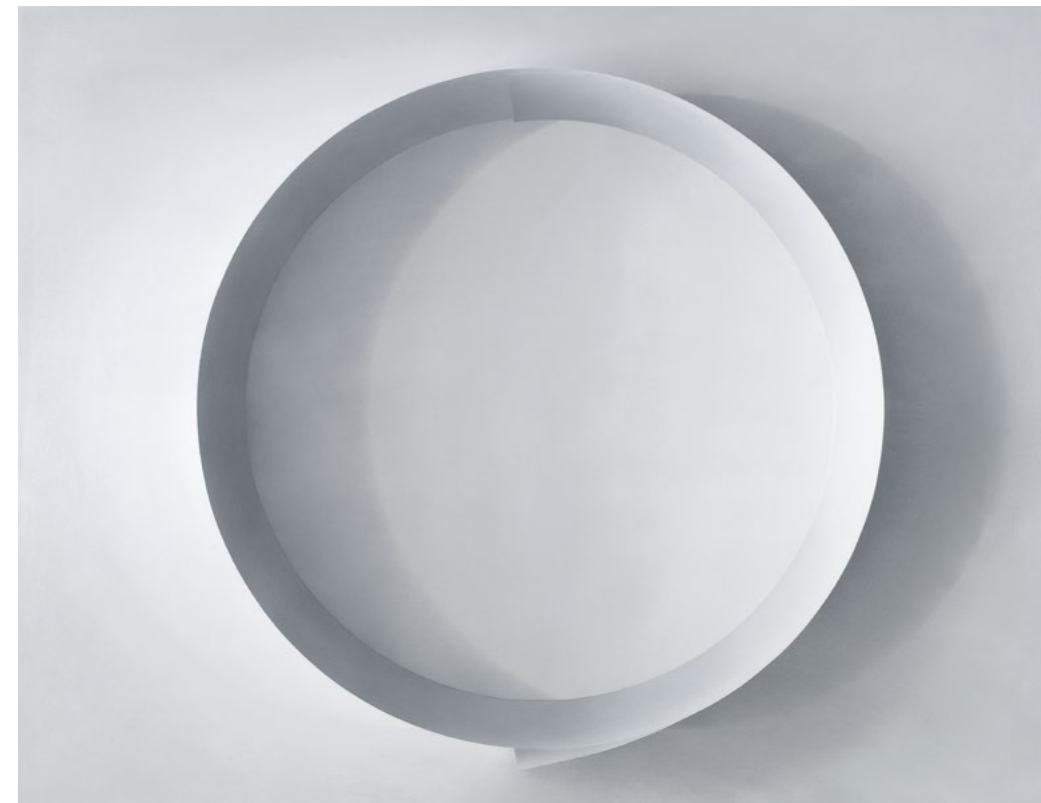
VOID 16

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2022
140 x 180 cm

Ira Svobodová

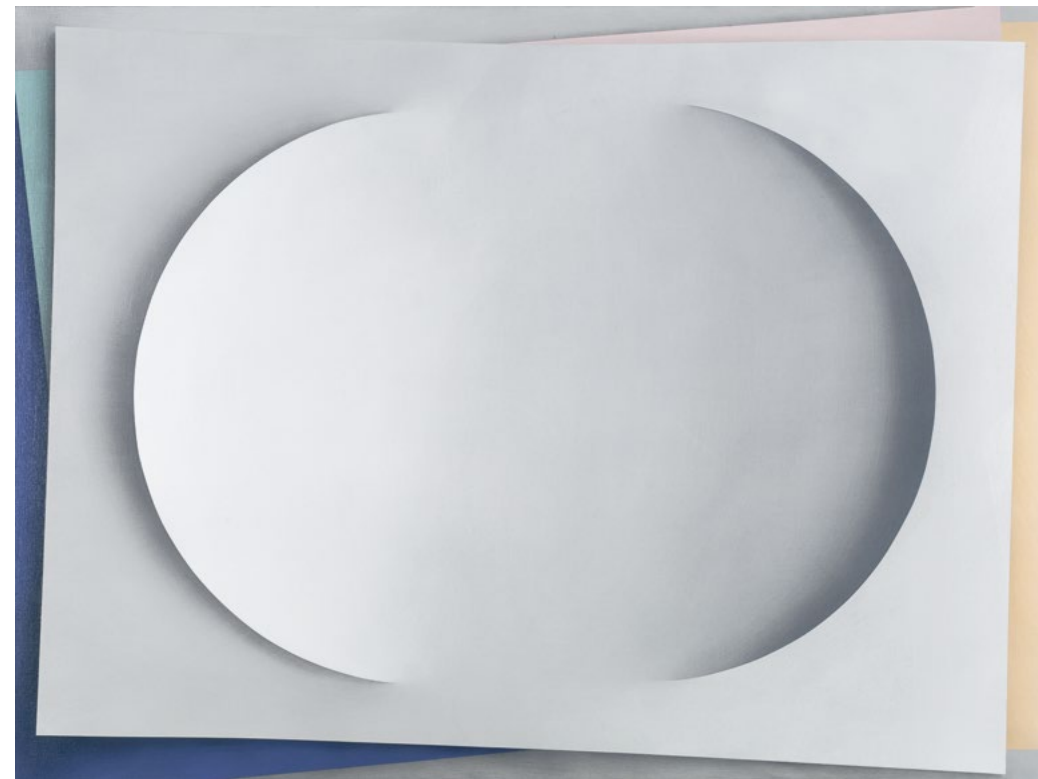
VOID 21

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2022
120 x 160 cm

Ira Svobodová

VOID 20

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2022
160 x 120 cm

Ira Svobodová

VOID 27

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
80 x 80 cm

Ira Svobodová

VOID in pale pink

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
80 x 60 cm

Ira Svobodová

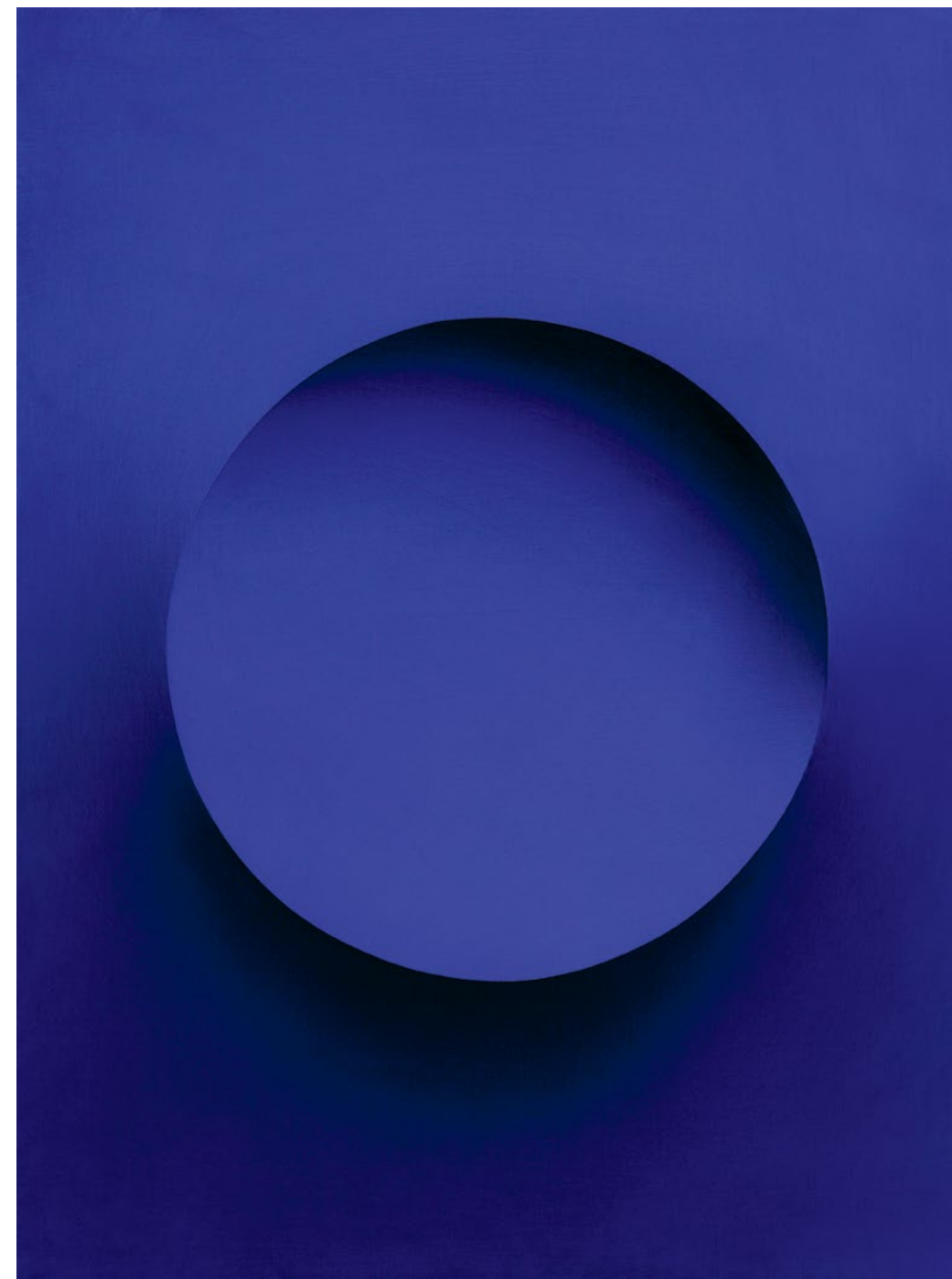
VOID in bright ultramarine

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
80 x 60 cm

Ira Svobodová

VOID in anthracite

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
80 x 60 cm

Ira Svobodová

VOID 32

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
60 x 40 cm

Ira Svobodová

VOID 34

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
60 x 40 cm

Ira Svobodová

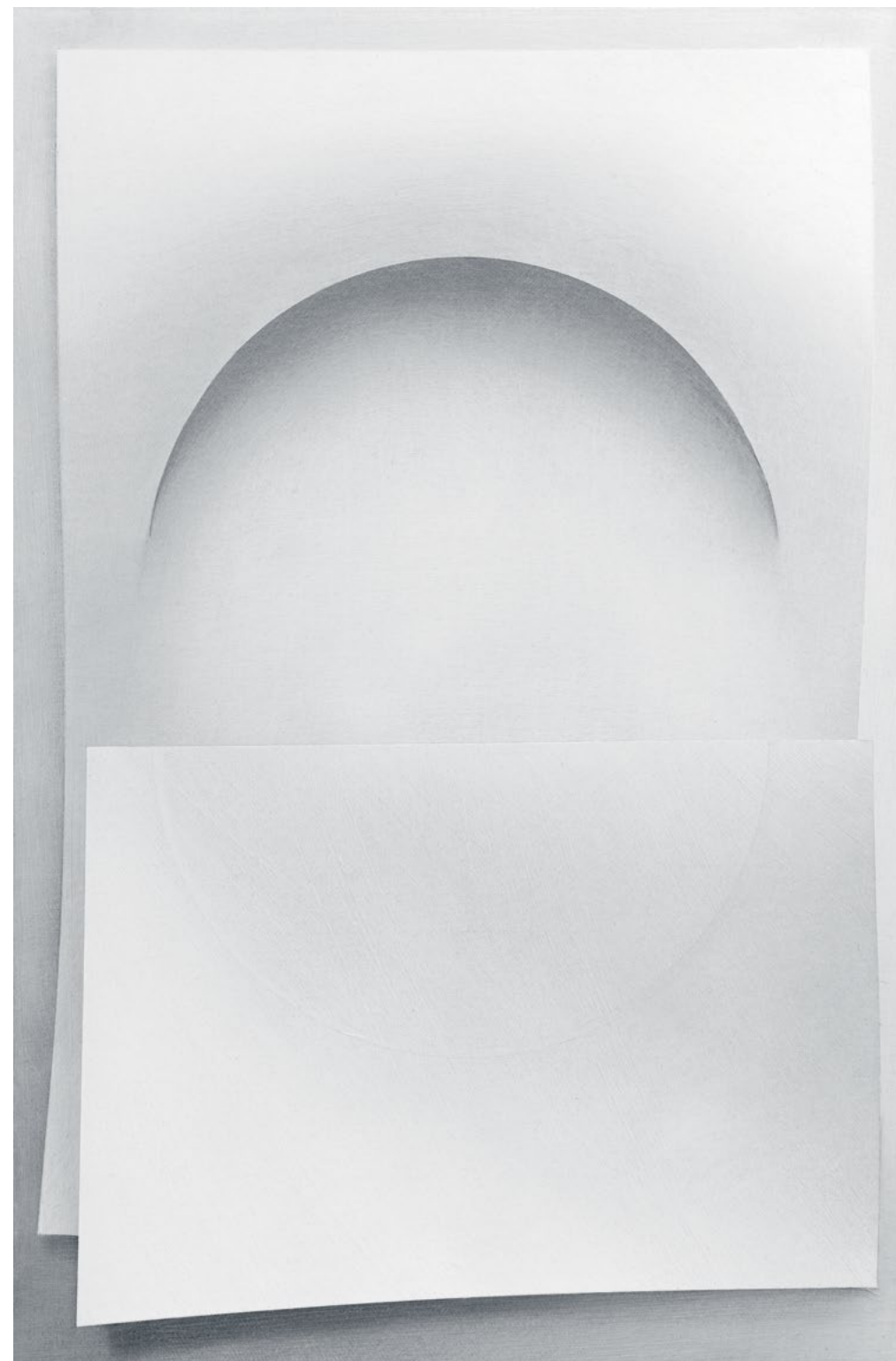
VOID 35

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
60 x 40 cm

Ira Svobodová

VOID 36

akryl na plátně, sign. na rubu

akryyli kankaalle, signeeraus takapuolella

acrylic on canvas, signed on the reverse

2023
60 x 40 cm

* 1987

- 2023 MADE BY FIRE, Triennale Milano, Milán, ITA
- 2020 Tres bien, Gallery S. Bensimon, Paříž, FRA
- 2020 Paris Design Week, Paříž, FRA
- 2019 Dark Crystal, Pražský dům, Brusel, BEL
- 2017 NEW! NEW!, Centrum současného umění DOX, Praha, CZE

Lukáš Novák

Rodák z Nového Boru Lukáš Novák je předním současným umělcem a návrhářem skleněných objektů, váz, stolního nádobí a svítidel pro české i zahraniční značky. V jeho práci se odráží dokonalá řemeslná znalost, díky které může objektům vetknout nové, mnohdy i velice odvážné podoby. Jeho díla nikdy nepředstavují pouhou formu bez obsahu; pohybují se od satirického komentáře k současnému společenskému dění až po nadčasová témata, týkající se člověka a jeho vlastního já. O tématu jáství pojednává monumentální realizace *Ego Child*. Řemeslně náročný závěsný objekt, tavený speciální technikou a potištěný způsobem ražby pocházejícím ze středověku, může sloužit jako nástěnná lampa, na níž můžeme rozeznat lidskou tvář pokrytou nápisy jako „ego race“, „ultra fragile člověk“, „holy ego“ nebo „hot girls cold beer“. Vrstvením skla umělec dosahuje kresby lidské tváře a zároveň odkazuje i na vrstevnatost a nejednoznačnost lidské osobnosti, která je tvořena nánosy zkušeností, společenského formování a výchovy. Společně s dílem *Očista*, taktéž prezentovaným na této výstavě, jde o vůbec první autorova díla zpracovaná touto složitou technikou tavené skleněné plastiky. Lukáš Novák se svými realizacemi pohybuje na hranici designu a volného umění. Na podzim roku 2021, během pražského týdne designu, představil sběratelsky velmi ceněnou sérii volných nástěnných skleněných objektů s názvem *Pretty Little Mirage*, na kterou volně navazuje v sérii nástěnných krystalů *Pretty Mirage*, prezentovaných na této výstavě, jež jsou pokaždé unikátní kompozicí řezů ve skle či barevného gradientu. Pracuje v nich zejména se světlem, které finalizuje a dokresluje samotné vyznění díla, jež si hraje s pravdivostí lidského vnímání. Použitím optického skla autor pokouší možnosti lidského zraku a dosahuje mystifikací či optických klamů. Díla Lukáše Nováka byla prezentována v Paříži, Miláně a Bruselu a jsou zastoupena ve významných veřejných i soukromých sbírkách po celém světě.

Nový Borista kotoisin oleva Lukáš Novák on johtava moderni taiteilija ja lasiesineiden, maljakoiden, astiastojen ja valaistuksen suunnittelija tšekkiläisille ja ulkomaalaisille brändeille. Hän pystyy usein luomaan hyvin rohkeita taide-esineitä mestarillisen lasinvalmistukseen liittyvän tietämyksensä ansiosta. Hänen teoksensa eivät koskaan ole pelkkää muotoa ilman sisältöä. Niiden merkitys vaihtelee kyseisen hetken sosiaalisten tapahtumien kommentoinnista ihmisyyteen ja ihmisen omaan itseensä liittyviin ajattomiin teemoihin. Juuri tätä aihetta hän tulkitsee laajassa teoksessaan *Ego Child*. Kyseessä on tekniikaltaan haastava riippuva teos, joka on sulatettu käyttäen erityistekniikkaa ja jonka pintaan on painettu kohokuvioita käyttäen keskiajalta peräisin olevaa tekniikkaa. Teos voi toimia seinävalona, jossa tunnistamme ihmisen kasvot, joita peittävät tekstit kuten (käännettynä) ”egojahti”, ”erittäin hauras člověk”, ”pyhä ego” ja ”kuumat tytöt kylmät kaljat”. Lasia kerrostamalla taiteilija luo ihmiskasvoja muistuttavan lopputuloksen, joka viittaa ihmisen kokemusten, sosiaalisen muovautumisen ja kasvatuksen kerroksista muodostuvan persoonan moniselitteisyyteen. Yhdessä samaan näyttelyyn kuuluvan teoksen *Purge* kanssa kyse on Lukáš Novákin ensimmäisistä veistoksista, jotka on toteutettu tällä monimutkaisella, sulatettua lasia käyttävällä tekniikalla.

Teoksillaan hän asettaa itsensä suunnittelun ja itsenäisen taiteen rajamaille. Prahán kansainvälisillä suunnittelufestivaaleilla vuonna 2021 hän esitteli yhteisnimellä *Pretty Little Mirage* sarjan seinälle ripustettuja lasiesineitä, jotka ovat keräilijöiden suuresti arvostamia. Tätä teosta seurasi siihen löyhästi sidottu sarja seinään kiinnitettyjä kristalleja nimeltä *Pretty Mirage*, joka on mukana tässä näyttelyssä. Jokainen kristalli edustaa ainutlaatuista lasileikkausta ja värigradienttia. Lopullista vaikutelmaa tukee valo, jota taiteilija käyttää ilmaisun merkittävänä osana leikitellessään ihmisen havainnoinnin totuudenmukaisuudella. Optisen lasin avulla hän testaa myös ihmisen näön mahdollisuuksia ja luo hämmennystä ja optisia illuusioita. Lukáš Novákin teoksia on ollut esillä Pariisissa, Milanossa ja Brysselissä. Ne ovat osa merkittäviä yksityisiä ja julkisia kokoelmia ympäri maailmaa.

2023 MADE BY FIRE, Triennial Milano, Italia

2020 Tres bien, Gallery S. Bensimon, Pariisi, Ranska

2020 Pariisin suunnitteluviikot, Pariisi, Ranska

2019 Dark Crystal, Prague House, Bryssel, Belgia

2017 NEW! NEW!, DOX Centre for Contemporary Art, Praha, Tšekin tasavalta

A native of Nový Bor, Lukáš Novák is a leading contemporary artist and designer of glass objects, vases, tableware, and lighting for Czech and foreign brands. Thanks to his perfect knowledge of the glassmaking craft, he can often create very daring art objects. His works are never merely a form without content; they range from satirical commentary on current social events to timeless themes concerning man and his own self. This particular topic is interpreted in his monumental realisation entitled *Ego Child*. The technologically demanding hanging object, melted using a special technique and printed with an embossing method originating from the Middle Ages, can serve as a wall lamp on which we can recognise a human face, covered with inscriptions such as “ego race”, “ultra fragile člověk”, “holy ego”, and “hot girls cold beer”. By the layering of glass, the artist achieves a depiction resembling a human face that refers to the ambiguity of the human personality made of layers of experience, social shaping, and upbringing. Together with the work *Purge*, also presented at this exhibition, these are his very first sculptures executed using this complex technique of molten glass. With his realisations, Lukáš Novák puts himself on the border of design and independent art. During the Prague International Design Festival 2021, he exhibited a highly valued series of wall-mounted glass objects entitled *Pretty Little Mirage*. He loosely followed up on this with a series of wall-mounted crystals entitled *Pretty Mirage*, presented at this exhibition. Each of these crystals represents a unique composition of cuts in glass and colour gradient. The final impression is supported by light, which the artist uses as a significant vehicle of expression to play with the truth of human perception. Using optical glass, he also tests the possibilities of human vision and achieves mystification or optical illusions. Lukáš Novák’s works have been presented in Paris, Milan, and Brussels and acquired for prominent public and private collections worldwide.

2023 MADE BY FIRE, Triennial Milano, ITA

2020 Tres bien, Gallery S. Bensimon, Paris, FRA

2020 Paris Design Week, Paris, FRA

2019 Dark Crystal, Prague House, Brussels, BEL

2017 NEW! NEW!, DOX Centre for Contemporary Art, Prague, CZE

Lukáš Novák

Ego Child

světelný objekt (tavené sklo), sign. zezadu

valo-objekti (valettu lasi), signeeraus takapuoolella

light object (cast glass), signed on the reverse

2023
Ø 100 cm

Lukáš Novák

Očista / Purge

interaktivní objekt (tavené a ručně broušené sklo, nerezová ocel),
sign. zezadu, realizováno ve spolupráci se Sin Studio Gallery

interaktiivinen objekti (valos käsien hiotusta lasista, ruostumaton teräs)
signeeraus takapuolella, toteutettu yhteistyössä Sin Studio Galleryn kanssa

interactive object (cast and hand-cut glass, stainless steel), signed on
the reverse, executed in cooperation with the Sin Studio Gallery

2023
65 x 45 x 20 cm

Lukáš Novák

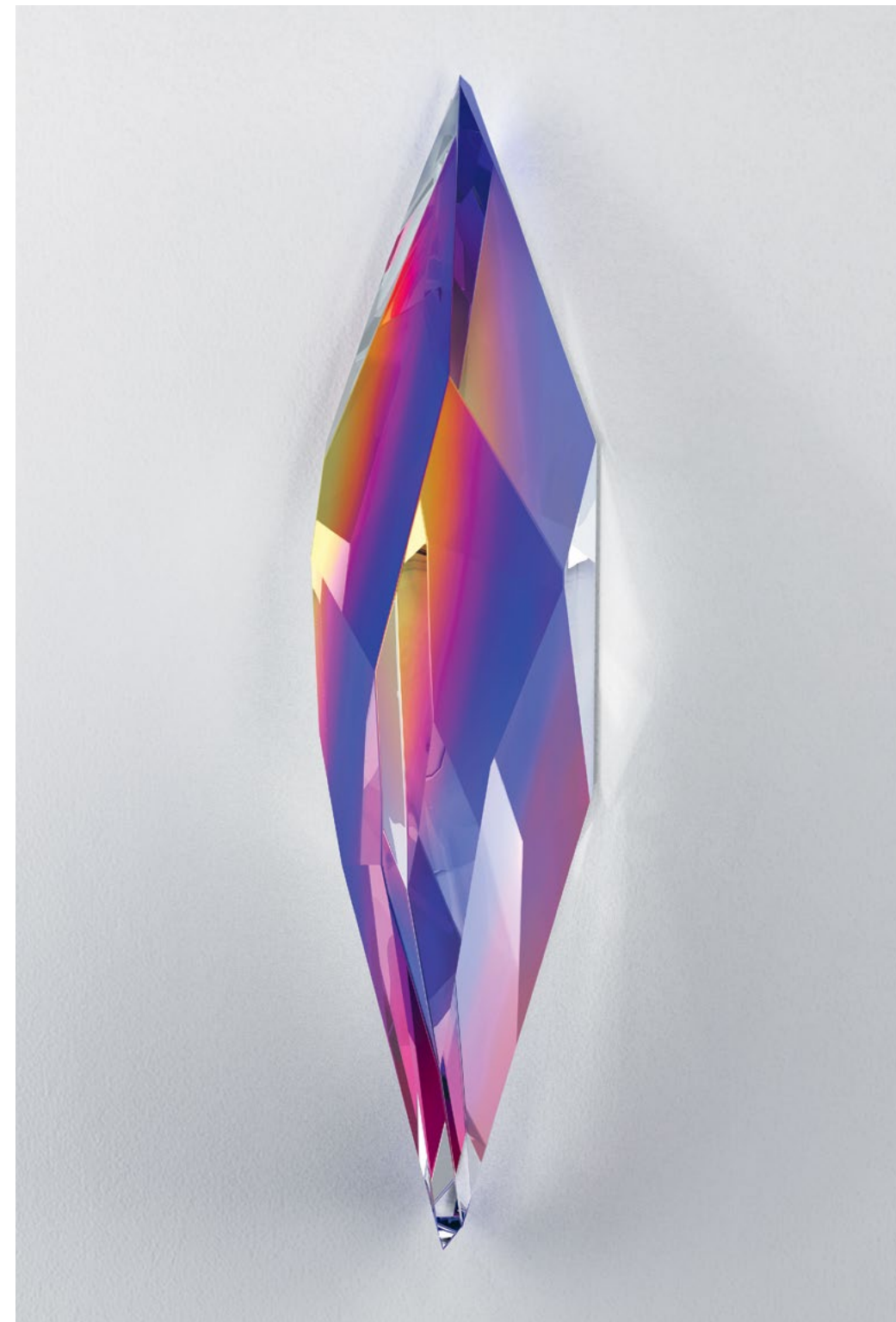
Pretty Mirage 0104–2023

objekt (ručně broušené optické sklo), sign. zezadu

objekti (käsini hiottu optinen lasi), signeeraus takapuolella

object (hand-cut optical glass), signed on the reverse

2023
63 x 14 x 14 cm

Lukáš Novák

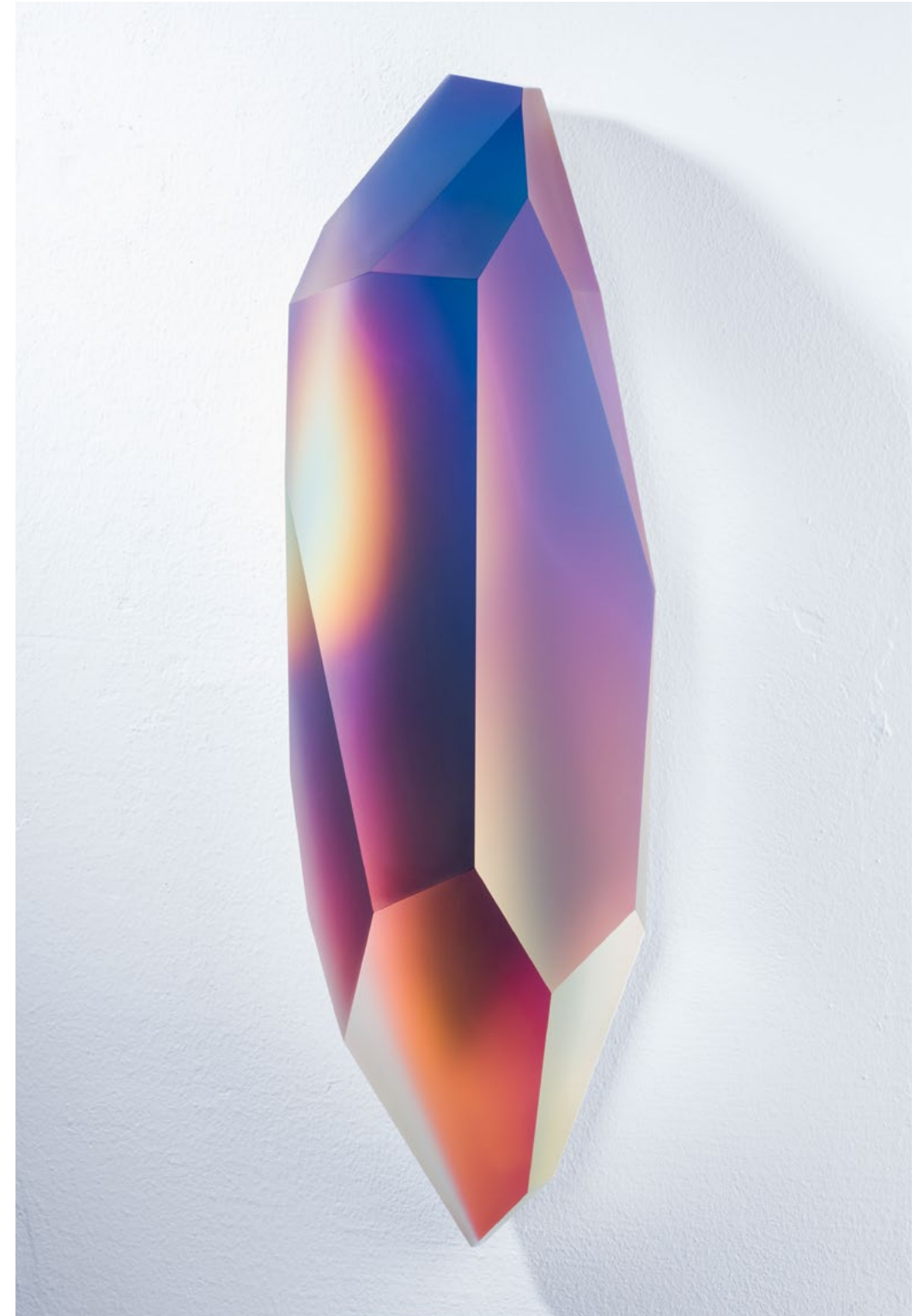
Pretty Mirage 0105–2023

objekt (ručně broušené optické sklo), sign. zezadu

objekti (käsini hiottu optinen lasi), signeeraus takapuolella

object (hand-cut optical glass), signed on the reverse

2023
54 x 14 x 12 cm

Lukáš Novák

Krystal / Crystal 0101–2023

objekt (ručně broušené optické sklo), sign. zespodu

objekti (käsini hiottu optinen lasi), signeeraus alapuolella

object (hand-cut optical glass), signed on the bottom

2023
55 x 25 x 25 cm

Lukáš Novák

Ego Made / Váza / Vase 01

komb. tech. (hutně foukané a broušené sklo), sign. zesponu

sekamedia (puhallettua ja hiottua lasia), signeeraus alaosassa

mixed media (free-blown and cut glass), signed on the bottom

2023
v. / k / h 41 cm

Lukáš Novák

Ego Made / Váza / Vase 02

komb. tech. (hutně foukané a broušené sklo), sign. zesponu

sekamedia (puhallettua ja hiottua lasia), signeeraus alaosassa

mixed media (free-blown and cut glass), signed on the bottom

2023
v. / k / h 41 cm

Lukáš Novák

Ego Made / Váza / Vase 03

komb. tech. (hutně foukané a broušené sklo), sign. zespodu

sekamedia (puhallettua ja hiottua lasia), signeeraus alaosassa

mixed media (free-blown and cut glass), signed on the bottom

2023
v. / k / h 41 cm

Miika Nyyssönen
Vesa-Pekka Rannikko
Leena Nio

* 1965

- 2022 Traveler's Systems, Gallery A2, Helsinki, FIN
- 2013 Other Space, EMMA – Espoo Museum of Modern Art, Espoo, FIN
- 2011 8 Sculptures, Pori Art Museum, Pori, FIN
- 2008 Cavepainters Cave, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki, FIN
- 1998 Paper + Finland = Art, Museum of Arts and Design, New York, USA

Miika Nyysönen

Tvorba současného umělce Miiky Nyysöнена je velmi rozmanitá, počínaje malbou přes sochařství a instalace až po digitální a počítačové umění. Sám o sobě říká, že je „tvůrcem atmosféry“. Svými díly, ač na první pohled abstraktními, působí na divákovu osobní vizuální zkušenost prostřednictvím základních konstrukcí, z nichž je vystavěn vizuální svět konkrétní demografické skupiny lidí. Pracuje tak s krajinným vzorcem, architektonickou strukturou či konturou nebo jinými, pro určité společenství lidí společnými vizuálními kódy. Nejdříve se zaměří na existující předmět, ten podrobně prozkoumá a posléze z něj postupnými simplifikacemi vytvoří zjednodušený vizuální kód, s kterým následně pracuje jako se základním motivem tvorby. Na výstavě představuje tři objekty ze série *Color Sculptures* a tři oleje pocházející z jeho nedávné série *Fachwerk Und*, ve které se zabývá vizuálním kódem hrázďeného zdiva, které je typicky spojováno s německou kulturou. Nyysönenův průzkum tohoto historického, ale v současnosti často napodobovaného typu zdiva započal před několika lety a umělec při něm nachodil stovky kilometrů se skicákem v ruce, aby vyvinul dostatečně specifický vizuální jazyk, který by se mohl stát prostředkem pro jeho atmosférické simulace. V práci s barvou i výstavbou kompozice se vědomě odkazuje ke kanonickým dílům prvopočátků abstraktního umění, zároveň však nezapře souvislost s neo-geo konceptualismem osmdesátých let. Nyysönenova díla byla mnohokrát vystavována jak ve Finsku, tak ve světě, mimo jiné například v Itálii, Německu nebo USA, a jsou součástí mnoha muzeálních i soukromých sbírek.

Miika Nyysönen on erittäin monipuolinen nykyaikainen taiteilija, jonka teokset kulkevat maalauksesta veistoksiin ja digitaalisiin ja tietokonepohjaisiin esityksiin. Hän kuvaa itseään tunnelman rakentajaksi. Vaikka hänen teoksensa vaikuttavat ensi vilkaisulla abstrakteilta, hän vaikuttaa katsojan henkilökohtaiseen näkökokemukseen käyttäen niitä perusrakenteita, joille tietyn ihmisryhmän visuaalinen maailma rakentuu. Näin hän työskentelee tietyn ihmisryhmän jakamien maisemien, arkkitehtuurisen tyylin, muotoilun tai muiden visuaalisten merkkien kanssa. Ensin hän keskittyy olemassa olevaan objektiin, jota hän tutkii yksityiskohtaisesti. Sitten hän luo vaiheittaisen yksinkertaistamisen kautta siitä visuaalisen koodin, jota hän käyttää oman työnsä perusaiheena. Tässä näyttelyssä on mukana kolme objektia hänen *Color Sculptures* -sarjastaan sekä kolme öljymaalausta hiljattaisesta *Fachwerk Und* -sarjasta, jossa hän käsittelee saksalaiseen kulttuuriin liittyvien ristikkorakenteisten talojen visuaalista koodia. Nyysönen aloitti tämän historiallisen, mutta nykyään usein matkitun rakennustyylin, tutkimisen useita vuosia sitten. Hän käveli satoja kilometrejä luonnoskirjan kanssa kehittääkseen visuaalisen kielen, joka olisi tarpeeksi tarkka toimiakseen hänen tunnelmallisten simulaatioidensa ilmaisuna. Värien käytössä ja teoksen sommittelussa hän viittaa tietoisesti tunnettuihin teoksiin abstraktin taiteen alkuvaiheilta, mutta samanaikaisesti hän ei kiellä yhteyttä 1980-luvun neo-geo-konseptualismiin. Nyysösen teokset ovat olleet esillä monissa näyttelyissä Suomessa ja ympäri maailmaa, esimerkiksi Italiassa, Saksassa ja Yhdysvalloissa, ja ne ovat osa monia julkisia ja yksityisiä kokoelmia.

- 2022** Traveler's Systems, Gallery A2, Helsinki
- 2013** Other Space, EMMA – Espoon modernin taiteen museo, Espoo
- 2011** Kahdeksan veistosta, Porin taidemuseo, Pori
- 2008** Luolamaalarin luola, Nykyaikaisen taiteen museo Kiasma, Helsinki
- 1998** Paper + Finland = Art, Museum of Arts and Design, New York, Yhdysvallat

The work of contemporary artist Miika Nyysönen is very diverse, ranging from painting to sculpture and installation to digital and computer-based art. He describes himself as an “atmosphere builder”. Although his works seem abstract at first glance, he affects the beholder’s personal visual experience through the basic constructions from which the visual world of a specific demographic group is built. He thus works with a landscape pattern, architectural structure, contour, or other common visual codes for a certain community of people. First, he focuses on an existing object, examines it in detail, and then through gradual simplifications creates a simplified visual code from it, which he then uses as the basic motif of his work. This exhibition presents three objects from his *Color Sculptures* series and three oil paintings from the recent *Fachwerk Und* series, in which he deals with the visual code of half-timbered masonry typically associated with German culture. Nyysönen’s exploration of this historic, but nowadays often imitated type of masonry began several years ago and he walked hundreds of kilometres with a sketchbook in hand to develop a visual language specific enough to become a vehicle of expression for his atmospheric simulations. In the work with colour and the construction of the composition, he consciously refers to the canonical works of the early beginnings of abstract art but, at the same time, he does not deny the connection with the neo-geo conceptualism of the 1980s. Nyysönen’s works have been exhibited many times in Finland and worldwide, for example, in Italy, Germany, and the USA and are part of many public and private collections.

- 2022** Traveler's Systems, Gallery A2, Helsinki, FIN
- 2013** Other Space, EMMA – Espoo Museum of Modern Art, FIN
- 2011** 8 Sculptures, Pori Art Museum, Pori, FIN
- 2008** Cavepainters Cave, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki, FIN
- 1998** Paper + Finland = Art, Museum of Arts and Design, New York, USA

Miika Nyyssönen

Fachwerk Und 20

olej na plátně, sign. na rubu

öljy kankaalle, signeeraus takapuolella

oil on canvas, signed on the reverse

2019
120 x 100 cm

Miika Nyyssönen

Fachwerk Und 46

olej na plátně, sign. na rubu

öljy kankaalle, signeeraus takapuolella

oil on canvas, signed on the reverse

2020
120 x 100 cm

Miika Nyyssönen

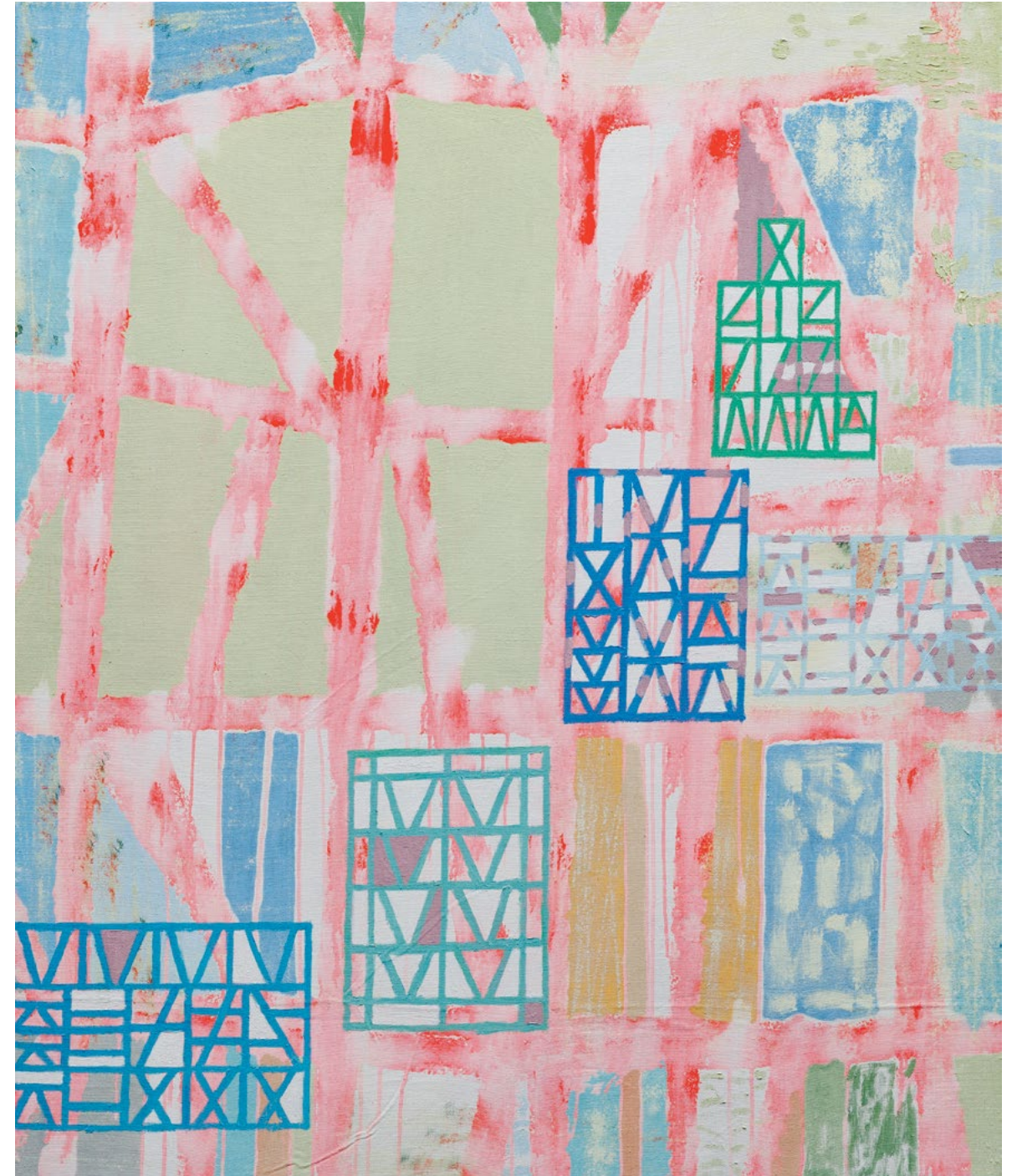
Fachwerk Und 50

kombinovaná technika (olej, akryl) na plátně, sign. na rubu

sekamedia (öljy, akryyli), signeeraus takapuolella

mixed media (oil, acrylic) on canvas, signed on the reverse

2020
120 x 100 cm

Miika Nyyssönen

Color Sculpture 16

kombinovaná technika (polystyren, olej), sign. zespodu

sekamedia (polystyreeni, öljy), signeeraus alaosassa

mixed media (polystyrene, oil), signed on the bottom

2016
18 x 29 x 23 cm

Miika Nyyssönen

Harvest

kombinovaná technika (polystyren, olej), sign. zespodu

sekamedia (polystyreeni, öljy), signeeraus alaosassa

mixed media (polystyrene, oil), signed on the bottom

2017
18 x 28 x 20 cm

Miika Nyyssönen

Color Sculpture 28

kombinovaná technika (polystyren, olej), sign. zespodu

sekamedia (polystyreeni, öljy), signeeraus alaosassa

mixed media (polystyrene, oil), signed on the bottom

2020
18 x 26 x 19 cm

* 1982

- 2023 *Comfort Place*, Galerie Forsblom, Helsinki, FIN
- 2022 *Navigating North*, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki, FIN
- 2021 *Maalauskuone (with Kalle Nio)*, Espoo Museum of Modern Art EMMA, Espoo, FIN
- 2021 *Improved Paintings*, Galerie Forsblom, Helsinki, FIN
- 2015 *Dark Days, Bright Nights*, Kemper Art Museum, Kansas City, Missouri, USA

Leena Nio

Leena Nio patří mezi přední současné umělkyně a její díla jsou zastoupena v mnoha významných galeriích i soukromých sbírkách po celém světě. Setkat se s nimi můžeme například v Muzeu současného umění Kiasma, Saastamoinen Foundation Collection nebo Sara Hildén Art Museum. Na výstavě představuje svá díla ze série *Comfort Place*, ve které pracuje s vizuální, až haptickou podmanivostí pleteniny, z níž tvoří různorodé motivy, odkazující k vrstevnatosti každodenní zkušenosti. Portrétuje zdánlivě bezvýznamnosti, se kterými se setkáváme v denním shonu, které se však propisují do naší vlastní identity a podtrhují důležitost empiričnosti v lidském životě – vlasy zamotané do pleteniny, nově přišitý knoflík či různé oděrky a roztržená, nově zašitá vlákna na svetr. Někdy Nio zachycuje portrét knoflíku bez dalšího narativu, jindy v pletenině zaznamenává křehkost motýlích křídel či příběh závodícího cyklisty. Hřejivá, avšak občas i škrábající vlna vyvolává v divákovi dojem tělesné zkušenosti. Umělkyně tak pokouší hranici mezi tvůrcem a vnímatelem a podněcuje jeho představivost. Význam díla je ponechán v ruce každého diváka s jeho individuálními zkušenostmi; jako by mu autorka dovolila svetr obléct a zakusit malované téma na vlastní kůži. V malbách Lenny Nio, jakkoli působí měkce a lyricky, zakoušíme hlubokou znalost techniky malby, která nám dává často až klamný prožitek zkušenosti s úpletem, s kterým bychom si mohli předložená plátna hladce splést. Před každou sérií provádí autorka výzkum nejvhodnější malířské metody pro zpracování daného tématu a samotná malba vzniká detail po detailu. Práce s vrstvením a až vědecký přístup k možnostem malby a pokoušení jejích hranic jsou základními kameny její tvorby, která je (nejen) ve Finsku velmi oblíbená jak mezi sběrateli, tak mezi kurátory současného umění.

Leena Nio lasketaan johtavien nykyaiteilijoiden joukkoon. Hänen töitään on esillä merkittävässä gallerioissa ja yksityisissä kokoelmissa ympäri maailmaa, kuten Nykyaiteen museo Kiasmassa, Saastamoisen säätiön taidekokoelmassa ja Sara Hildénin taidemuseossa. Tässä näyttelyssä on esillä hänen teoksensa *Comfort Place* -sarjasta, joissa hän hyödyntää neuletöiden visuaalisia ja jopa tuntoaistillisia ominaisuuksia. Näistä hän luo monimuotoisia teemoja, jotka viittaavat jokapäiväisen kokemuksen monitasoisuuteen. Hän tuo esiin näennäisesti merkityksettömiä, jokapäiväisiä asioita, jotka ovat kuitenkin osa omaa identiteettiämme ja jotka alleviivaavat ihmiselämän empiirisyyttä: neuleeseen takertuneet hiukset, vasta ommeltu nappi, erilaisia hankauskohtia ja vastaneulotut, repeytyneet langat collegepaidassa. Neuletöissään Nio vangitsee milloin muotokuvan napista ilman muuta tarinaa, milloin perhosen siiven haurauden tai kilpapyöräilijän tarinan. Lämmin, mutta joskus ihoa raapiva villa antaa katsojalle vaikutelman fyysisestä läsnäolosta. Näin taiteilija testaa tekijän ja katsojan välistä rajaa ja stimuloi katsojan mielikuvitusta. Työn merkitys perustuu kunkin katsojan henkilökohtaisiin kokemuksiin. On kuin taiteilija olisi antanut heidän laittaa collegepaidan päälleen ja kokea kuvatus aihemateriaalin käsinkosketeltavasti. Leena Nion maalaukset tuovat esiin, niiden pehmeystä ja lyyrisyydestä huolimatta, hänen syvän maalaustekniikan tuntemuksensa. Ne luovat usein harhaanjohtavan vaikutelman neuleista niin, että niiden kankaita erehtyy luulemaan neuleiksi. Ennen jokaista sarjaa Nio etsii kullekin aiheelle parhaimman maalaustekniikan ja toteuttaa sitten teoksen yksityiskohta kerrallaan. Hänen töidensä kulmakiviä ovat kerroksellisuus ja lähes tieteellinen lähestymistapa maalaamisen ja sen rajojen potentiaalin tutkimiseen. Hänen teoksensa ovat erittäin suosittuja Suomessa ja sen ulkopuolella sekä keräilijöiden että nykyaiteen kuraattoreiden keskuudessa.

- 2023** Comfort Place, Galerie Forsblom, Helsinki
- 2022** Kompassissa pohjoinen, Nykyaiteen museo Kiasma, Helsinki
- 2021** Maalauskuone (Kalle Nion kanssa), EMMA – Espoon modernin taiteen museo, Espoo
- 2021** Improved Paintings, Galerie Forsblom, Helsinki
- 2015** Bright Nights, Dark Days, Kemper Museum of Contemporary Art, Kansas City, Missouri, Yhdysvallat

Leena Nio belongs among the leading contemporary artists. Her work is represented in prominent galleries and private collections worldwide, such as the Museum of Contemporary Art Kiasma, the Saastamoinen Foundation Art Collection, and the Sara Hildén Art Museum. At this exhibition, she presents her works from the *Comfort Place* series, where she works with the visual, even haptic fascination of knitwear, from which she creates diverse motifs referring to the layered nature of everyday experience. She portrays the apparent insignificance that we encounter in our daily hustle and bustle but which are written into our own identity and underline the importance of empiricism in human life – hair tangled in knitwear, a newly sewn button, various abrasions, and torn, newly sewn threads on a sweatshirt. In knitwear, Nio sometimes captures a portrait of a button without further narrative, records the fragility of butterfly wings or the story of a racing cyclist. The warm but sometimes scratchy wool gives the beholder the impression of a physical experience. This way, the artist tests the boundary between the creator and the perceiver and stimulates their imagination. The meaning of the work remains up to each beholder with their individual experiences. It is as if the author allowed them to put on the sweatshirt and experience the depicted subject matter first-hand. Leena Nio's paintings, however soft and lyrical they may appear, present her deep knowledge of painting technique, giving us the often deceptive feeling of knitwear for which we could mistake the presented canvases. Before each series, the author researches the most suitable painting technique for executing the particular subject matter and then creates the artwork detail by detail. Working with layering and having an almost scientific approach to the potential of painting and testing its boundaries are the cornerstones of her work, which is very popular (not only) in Finland, both among collectors and curators of contemporary art.

- 2023** Comfort Place, Galerie Forsblom, Helsinki, FIN
- 2022** Navigating North, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki, FIN
- 2021** Maalauskuone (with Kalle Nio), Espoo Museum of Modern Art EMMA, Espoo, FIN
- 2021** Improved Paintings, Galerie Forsblom, Helsinki, FIN
- 2015** Dark Days, Bright Nights, Kemper Museum of Contemporary Art, Kansas City, Missouri, USA

Leena Nio

Cyclist

olej na plátně, sign. na rubu

öljy kankaalle, signeeraus takapuolella

oil on canvas, signed on the reverse

2023
116 x 120 cm

Leena Nio

Lemon Button

olej na plátně, sign. na rubu

öljy kankaalle, signeeraus takapuolella

oil on canvas, signed on the reverse

2023
36 x 30 cm

Leena Nio

Hawaiian Shirt

olej na plátně, sign. na rubu

öljy kankaalle, signeeraus takapuolella

oil on canvas, signed on the reverse

2023
36 x 30 cm

Leena Nio

Moth

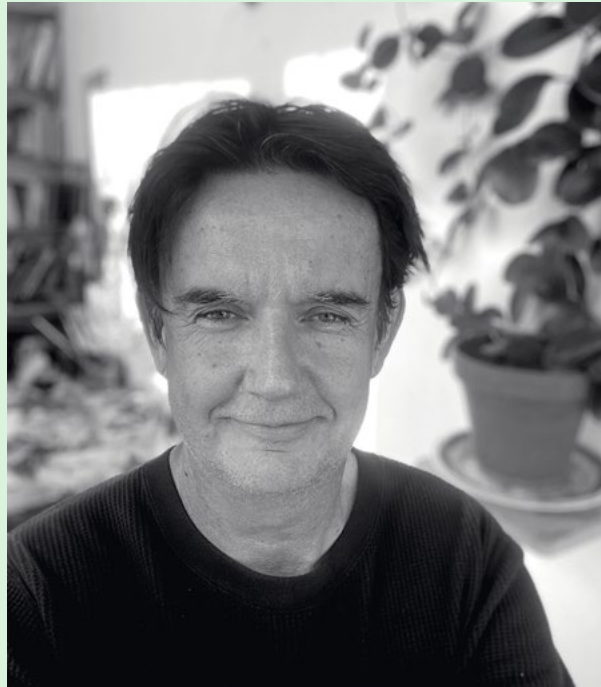
olej na plátně, sign. na rubu

öljy kankaalle, signeeraus takapuolella

oil on canvas, signed on the reverse

2023
116 x 120 cm

* 1968

- 2021 Lions Eat Grass, Galerie Anhava, Helsinky, FIN
- 2018 Nordic DeLights, Light Festival Soho, Londýn, UK
- 2015 Bright Nights, Dark Days, Kemper Art Museum, Kansas City, USA
- 2011 And all structures are unstable, Finský pavilon, 54. Mezinárodní bienále současného umění v Benátkách, ITA
- 2007 Carnegie Art Award, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinky, FIN
- 2005 Beijing Biennale, Peking, CHN

Vesa-Pekka Rannikko

Vesa-Pekka Rannikko je všestranným umělcem, pokoušejícím hranice jednotlivých uměleckých forem. Jeho malby vyrůstají ze zdi, sochy zpracovává malířským způsobem a zpochybňuje tak vnímání trojdimenzionálního prostoru. Na jeho výstavách se mísí prvky instalace, animace, performance a statických objektů, pracuje s šedou zónou mezi jednotlivými médii, již vlastním přístupem popírá. Jeho hlavním tématem je totiž samotný proces tvorby. Vyzdvihl ho i během benátského bienále v roce 2011 v díle *And all structures are unstable* tvořeném vrstevnatou instalací, v níž se opakuje samotná umělecká produkce. Skrze tři překrývající se vrstvy videa Rannikko uvěznil diváka v nekonečném procesu tvorby – plátno za plátnem, video za videem. Takto procesuálně postupuje i v malířské a sochařské tvorbě. Na výstavě představuje sérii sádrových odlitků organických tvarů, v nichž zpochybňuje existenci úplně abstrakce. Samotný proces tvorby abstraktního díla podle něj zanechává v díle určité narativy, které se do něj propisují, podobně jako abstraktní genom utváří konkrétní existenci. Díla vytváří odléváním pigmentované sádry do pružných forem a zaléváním předchozích odlitků v okamžiku, kdy ještě nestihly ztuhnout. Odkazuje tak k procesu geologické vrstevnatosti a chronologii. Některá díla zachycují pouze okamžik, jiná i několik let vrstvicí se tvorby. Organičnost jeho objektů sugestivně podporuje narativ růstu a časovosti, a vytváří tak vlastní ekosystém, do něž se kromě procesu tvorby promítá i osobní historie umělce a diváka. Vesa-Pekka Rannikko žije a pracuje v Helsinkách a jeho umění bylo prezentováno na různých samostatných i kolektivních výstavách a festivalech videoartu po celém světě. Jeho díla jsou prezentována v řadě významných soukromých i veřejných sbírek, například v Kemper Museum of Contemporary Art, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinkí Art Museum nebo Saastamoinen Foundation. Mimo to realizoval řadu veřejných zakázek a v roce 2015 byl vyznamenán Finskou státní cenou pro výtvarné umění (State of Finland Prize for Fine Arts).

Vesa-Pekka Rannikko on monipuolinen taiteilija, joka testaa yksittäisten taidemuotojen rajoja. Hänen maalauksensa kasvavat ulos seinästä Rannikon luodessa maalausmaisia veistoksia, kyseenalaistaen näin käsitystä kolmiulotteisesta tilasta. Hänen näyttelynsä sekoittavat niin installaatioita, animaatioita, performansseja kuin esineitäkin. Hän työskentelee eri taiteenmuotojen välisellä harmaalla alueella, jonka hän pyrkii lähestymistavallaan poistamaan. Hänen teostensa hallitseva aihe on itse luova prosessi. Rannikko korosti tätä myös vuoden 2011 Venetsian biennaalissa teoksellaan *And all structures are unstable*, joka koostuu monitasoisesta installaatiosta, jossa artistinen luominen toistuu. Kolmessa päällekkäisessä videossa Rannikko vangitsee katsojan loppumattomaan artistiseen luomisprosessiin – kangas kankaan jälkeen, video videon jälkeen. Hän jatkaa samalla tavalla maalauksissa ja veistoksissa.

Tässä näyttelyssä Rannikko esittelee sarjan orgaanisten muotojen kipsivaloksia, joiden avulla hän kyseenalaistaa todellisen abstraktion olemassaoloa. Hänen mukaansa abstraktin teoksen luomisprosessi jättää teokseen tiettyjä kertomuksia, aivan kuten abstrakti genomi muokkaa konkreettista olemassaoloa. Hän luo taideteoksensa valamalla värillistä kipsiä joustaviin muotteihin ja kaatamalla kipsiä aikaisempien valosten päälle juuri ennen kuin ne kovettuvat. Tätä tekniikka viittaa geologisen kerrostumisen prosessiin ja ajoitukseen. Jotkin teokset käsittävät vain lyhyen ajan, toiset monen vuoden ajan jatkuneen, kerrostuneen luomisprosessin. Rannikon töiden orgaaninen luonne tukee viitteellisesti kasvun ja tilapäisyyden kertomusta luomalla oman ekosysteeminsä, joka yhdessä luomisprosessin kanssa heijastaa samalla myös taiteilijan henkilöhistoriaa ja katsojaa. Vesa-Pekko Rannikko asuu ja työskentelee Helsingissä ja on osallistunut erilaisiin yksilö- ja ryhmänäyttelyihin ja videotaidefestivaaleihin ympäri maailmaa. Hänen teoksensa ovat osa monia tärkeitä yksityisiä ja julkisia kokoelmia esimerkiksi Kemper Museum of Contemporary Art -museossa, Nykyaiteen museo Kiasmassa, Helsingin taidemuseossa ja Saastamoisen säätiön taidekokoelmassa. Lisäksi hän on luonut useita julkisia tilauksia, ja hän on saanut kuvataiteen valtionpalkinnon vuonna 2015.

- 2021** Leijonat syövät ruohoa, Galerie Anhava, Helsinki
- 2018** Nordic DeLights, Light Festival Soho, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta
- 2015** Bright Nights, Dark Days, Kemper Museum of Contemporary Art, Kansas City, Yhdysvallat
- 2011** *And all structures are unstable*, Suomen paviljonki, Venetsian biennaalin 54. kansainvälinen taidenäyttely, Venetsia, Italia
- 2007** Carnegie Art Award -taidepalkinto, Nykyaiteen museo Kiasma, Helsinki
- 2005** Pekingin biennaali, Peking, Kiina

Vesa-Pekka Rannikko is a versatile artist testing the boundaries of individual art forms. His paintings “grow out” of the wall whilst he executes the sculptures in a painterly manner, thus questioning the perception of three-dimensional space. His exhibitions mix elements of installation, animation, performance, and static objects; he works with the grey zone between individual media, which he denies with his approach. The dominant subject matter of his works is the creative process itself. He also emphasised this during La Biennale di Venezia in 2011 with his work entitled *And all structures are unstable*, consisting of a layered installation in which the artistic production is repeated. Through three overlapping layers of video, Rannikko trapped the viewer in an endless creative process – canvas after canvas, video after video. He proceeds in painting and sculpting in the same way. At this exhibition, Rannikko presents a series of plaster casts of organic shapes in which he questions the existence of complete abstraction. According to him, the process of executing an abstract work leaves certain narratives written into it, similar to how an abstract genome shapes a concrete existence. He creates his artworks by casting pigmented plaster into flexible forms and pouring over the previous casts right before they harden. It thus refers to the geological process of stratification and chronology. Some works capture only a short period, others even several years of layered creation. The organic nature of his objects suggestively supports the narrative of growth and temporality to create its ecosystem into which, in addition to the creative process, the personal history of the artist and the beholder is also reflected. Vesa-Pekka Rannikko lives and works in Helsinki and has participated in various solo and collective exhibitions and video art festivals worldwide. His works are presented in many important private and public collections, for example the Kemper Museum of Contemporary Art, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki Art Museum, and the Saastamoinen Foundation Art Collection. In addition, he has executed several public commissions and was awarded the State of Finland Prize for Fine Arts in 2015.

- 2021** Lions Eat Grass, Galerie Anhava, Helsinki, FIN
- 2018** Nordic DeLights, Light Festival Soho, London, UK
- 2015** Bright Nights, Dark Days, Kemper Museum of Contemporary Art, Kansas City, USA
- 2011** *And all structures are unstable*, Finnish pavilion, 54th International Art Exhibition of La Biennale di Venezia, Venice, ITA
- 2007** Carnegie Art Award, Museum of Contemporary Art Kiasma, Helsinki, FIN
- 2005** Beijing Biennale, Beijing, CHN

Vesa-Pekka Rannikko

Keestes

barevná sádra, sign. zezadu

värjätty kipsi, signeeraus takapuolella

pigmented plaster, signed on the reverse

2005–2018
53 × 25 × 29 cm

Vesa-Pekka Rannikko

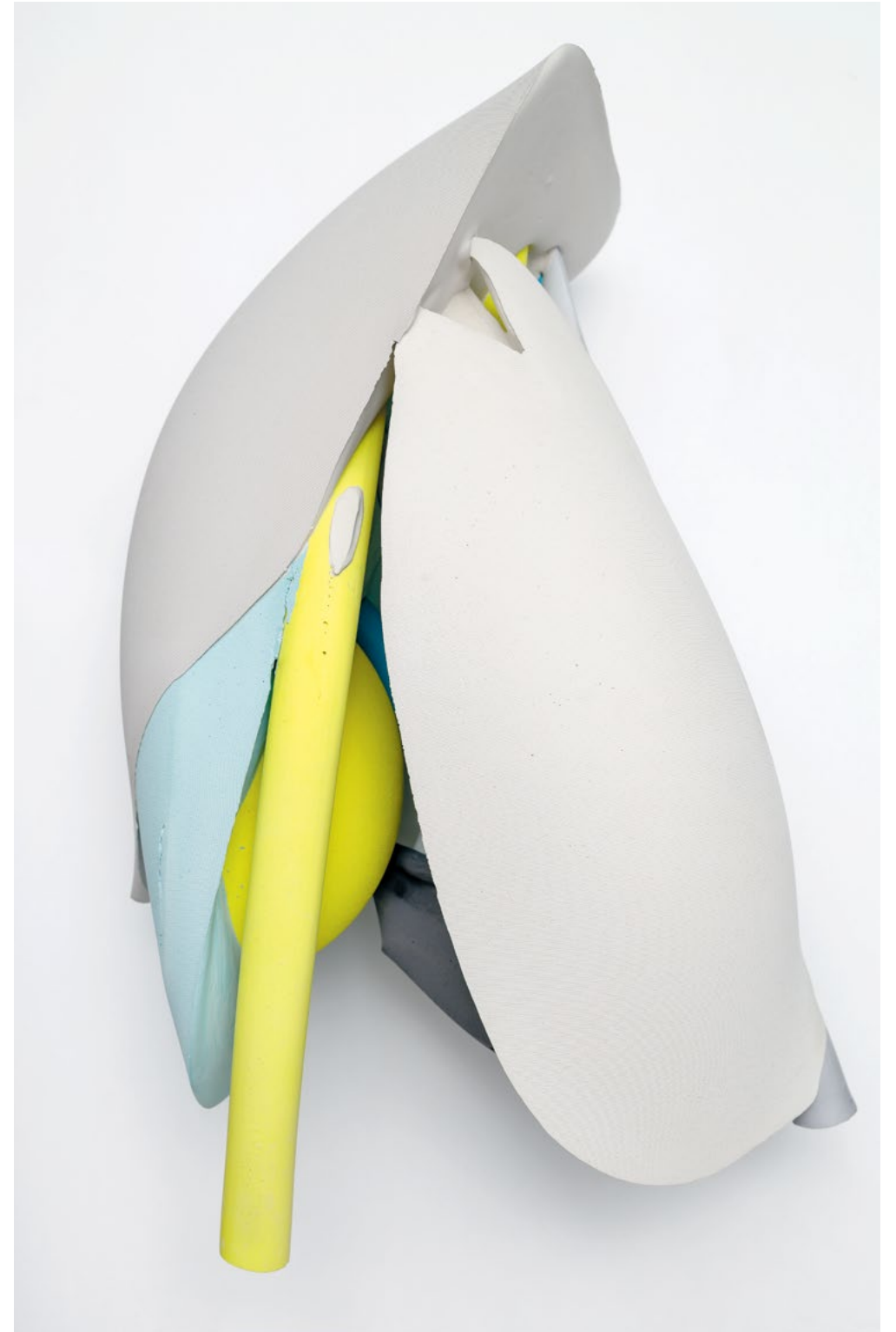
Tahab

barevná sádra, sign. zezadu

värjätty kipsi, signeeraus takapuolella

pigmented plaster, signed on the reverse

2017-2018
48 x 26 x 23 cm

Vesa-Pekka Rannikko

Shau

barevná sádra, sign. zezadu

värjätty kipsi, signeeraus takapuolella

pigmented plaster, signed on the reverse

2005–2019
60 × 19 × 21 cm

Vesa-Pekka Rannikko

Oosha

barevná sádra, sign. zezadu

värjätty kipsi, signeeraus takapuolella

pigmented plaster, signed on the reverse

2005–2023
40 × 25 × 16 cm

Vesa-Pekka Rannikko

Ouas

barevná sádra, sign. zezadu

värjätty kipsi, signeeraus takapuolella

pigmented plaster, signed on the reverse

2023
43 x 32 x 19 cm

KODL
contemporary

EM
BAGALLERY
SSY
Czech Embassy in Helsinki

Velvyslanectví České republiky
Embassy of the Czech Republic
Tšekin tasavallan suurlähetystö

Letní výtvarný salon 2023

Kesätaidegalleria 2023

Summer Art Salon 2023

19. 6. – 31. 7. 2023, Prague

7. 9. – 2. 10. 2023, Helsinki

Manažer výstavy / Näyttelypäällikkö / Exhibition manager Jakub Kodl

Šéfkurátorka výstavy / Pääkuraattori / Chief curator Eva Vele

Kurátoři výstavy / Kuraattorit / Curators Petr Řehoř, Veronika Polonyi

Texty / Tekstit / Texts Eva Vele, Petr Řehoř

Redakce / Editointi / Editing Kateřina Siegl

Překlad do angličtiny / Englanninkielinen käännös / English translation Kateřina Siegl

Překlad do finštiny / Suomenkielinen käännös / Finnish translation Sandberg Translation

Partners Ltd in association with First Edition Translations Ltd, Cambridge, UK

Jazykové korektury / Oikoluku / Proofreading Kateřina Siegl (CZE), Riaz Razaq (ENG),

Sandberg Translation Partners Ltd in association with First Edition Translations Ltd,

Cambridge, UK (FIN)

Technická redakce / Asettelu / Layout editor Veronika Polonyi

Odborná redakce / Asiantuntijat / Expert advisors Petr Kubík, Viktorie Varvařovská

Foto / Valokuvat / Photographs Milan Havel, Anna Pleslová, Tomáš Krist, Kalle Nio,

Ben Renč, Miika Nyyssönen, Vesa-Pekka Rannikko, Filip Kartouz, Michael Kolář,

Šimon Roubal, Johanka Pošová, Sofie Gjuričová, Stanislav Holý

Design / Graafinen suunnittelu / Graphic design Adam Uchytíl

Písmo / Fontti / Typefaces Youth, NB International

Tisk / Painatus / Print DI PRINT

Aktuálně.cz

PročNe

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

